

Bygdespeilet

Kommunal informasjonsavis for Nannestad

NUMMER 4

6. ÅRGANG

NOVEMBER 1979

UTGIVER: NANNESTAD KOMMUNE

Mange nye representanter i kommunestyret

Med høstens kommunevalg noe på avstand, er det tre forskjellige resultater som gjør seg relativt sterkt gjeldende. Det første er selvsagt selve valgresultatet, der stemmefordelingen partiene mellom hadde en større forskyving enn ved noe etterkrigsvalg. Neste resultat, som ikke mindre avviker fra tidligere, er at hele to tredjedeler av kommunestyret som trer i funksjon fra nyttår, består av nyvalgte representanter. Sist, men ikke minst, i en tid med kvinneår på ikke for lang avstand, kan det noteres at kvinnerepresentasjonen i kommunestyret for første gang når opp i 25 prosent!

I et kommunevalg vil det neppe være så korrekt å snakke om valgets eventuelle tapere og vinnere. Men størst grunn til å være fornøyd med høstens kommunevalg skulle det neppe være tvil om at Høyre måtte ha, der antall representanter gikk opp fra tre til åtte. Dermed overtok samtidig Høyre som det største opposisjonspartiet. På den annen side var Senterpartiets resultat dårlig, sett med partiets egne øyne. Her kunne det noteres tap som største opposisjons-

parti, samt egen gruppe redusert fra ni til seks.

Arbeiderpartiet mistet sitt rene flertall ved at det 19. mandatet gikk

tapt. Partiet må derfor søke støtte, sannsynlig i SV's ene representant,

OVER TIL SIDE 5

Ligninga for 1978:

3242 skattytere fekk penger tilbake

Ved årets, eller rettere sagt fjorårets skatteoppgjør, var det 3242 skattytere som hadde penger til gode. Totalt ble 9 321 000 kroner med høyst varierende beløp tilbakebetalt. På motsatt side var det 910 skattytere som hadde betalt for lite, og disse måtte til sammen etterbetale til det offentlige 6 861 000 kroner.

Totalt utlignet kom skatter og avgifter opp i 71 660 000 kroner. Dette er om lag 11 millioner kroner høyere enn i 1977. Av totalbeløpet får kommunen selv beholde 24 millioner kroner. Fylket og Staten tar hver for seg omkring 15 millioner kroner, og Folketrygden tar noe rundt 18 millioner kroner.

Største restskatt lå på noe over 200 000 kroner, hvilket neppe kan kalles en udelt behagelig overraskelse for skattyteren personlig. På den annen side var det en enkelt skattyter som kunne hente 38 000 kroner på nærmeste posthus som takk for lånet og for mye innbetalt.

Total skattbar inntekt for samtlige i bygda i 1978 lå på 210 millioner kroner. Dette er 22 millioner kroner mer enn i 1977. Den totale skattbare formuen ved årsskiftet lå på 157 millioner kroner.

ROB

Førstegangsvælger Roy Lindstrøm avgir sin stemme på Maura skole.

Kommunekasserer Noreng kan være rundhåndet, men er heller ikke sein til å gi henstillinger om en snarlig innbetaling, om så skulle være nødvendig.

LITT AV INNHOLDET

Sang- og musikkglad familie

SIDE 7

Hagamoen — en fredelig krets

SIDE 9

Portrettet

SIDE 11

Slik ser de ut!

DET NYE KOMMUNESTYRET

SIDE 12 OG 13

Vegghistorie for bygda

SIDE 16

ELLERS:

**Lokaldebatt
Kinoreklame
Dikt
Peder S.**

OG MYE ANNET

Vi har valgt!

Så er da også kommune- og fylkestingsvalget 1979 et tilbakelagt stadium. Såvel partier som politikere har for lengst gjort opp sin status, enkelte med stor tilfredshet, andre sånn noenlunde fornøyd, og atter andre direkte misfornøyd med valgets tale.

Dette skal imidlertid ikke kommenteres nærmere her. De partipolitiske forskyvninger som skal finne sted i fylkesting og kommunestyre får bli politikernes og ingen andres ansvar så langt. En konstitusjon av et kommunestyre, med valg av ordfører, varaordfører, formannskap og nær et utall av styrer, nemnder, råd og utvalg, er et stort «puslespill» som skal gå opp. Når dertil kommer at de nye som overtar også skal sette seg inn i de tidligere avgjørelser, saksbehandlinger og rutiner, er det ingen fare for at våre folkevalgte skal bli uten kommunale oppgaver å arbeide med på nyåret. Kanskje gjelder ikke dette minst for kommunestyret, der «utskiftingsprosenten» til nye representanter er uvanlig stor.

Samtidig med overgangen til det nye året vil det også bli overgang til et nytt sammensatt kommunestyre for neste fireårsperiode. Hva denne tiden kan bringe av problemer og goder, er ukjent. Det er imidlertid flere tegn i tiden på at oppgavene i alle fall ikke skal bli **lettere** enn de har vært hittil.

For vår del vil vi ønske såvel det nye kommunestyret som alle de andre valgte organene lykke til med oppgavene i tiden som kommer. Skal det uttrykkes et ønske i denne anledning, må det være at samarbeidet fortsatt må være til stede i størst mulig grad. Det nå avtroppende kommunestyret har, selvfølgelig med unntak av at der partipolitiske standpunkt står steilt mot hverandre, vist at det går an å stå samlet i vesentlige saker som angår bygda og innbyggernes ve og vel!

ROB

Kommunehuset største «stemmekrets»

I alt var det ni forskjellige stemmesedler ved høstens valg. Flest stemmer ble avgitt i Kommunehuset, med 890 avkryssede stemmer i manntallet. Deretter fulgte Løken skole med 789 stemmer, og Maura skole med 703 stemmer. Minst stemmer ble avgitt i Rotestua, der 70 personer ble krysset av i manntallet.

Stemmetallene var følgende:

Maura skole	703
Kringler/Slattum skole	326
Moreppen Bedehus	246
Kommunehuset	890
Rotestua	70
Folkets Hus	294
Kringler Meieri	189
Steinsgård skole	178
Løken skole	789

«BYGDESPEILET»

KOMMUNAL INFORMASJONSAVIS FOR NANNESTAD
Utkommer 4 ganger årlig — Opplag: 2 900

Ansvarlig redaksjonsutvalg:

Ola Holter — Halvdan Korsmo — Edel Lindholm Hanssen —
Abbi Rui — Hans Østeng — Kari S. Bjerke — Gunnar Nyholt

Faglig leder: Reidar Otto Brovold

Sats og trykk:

Akershus Arbeiderblads aksidenstrykkeri, Lillestrøm

ORDFØRER PER RAMSLI:

HÅPER FORTSATT PÅ GODT SAMARBEIDE

— Jeg vil ikke nøle med å karakterisere de fire åra vi nå har bak oss som gode arbeidsår der *alle* har gått sammen om å løse sakene til felles beste. Og når jeg her sier alle så tenker jeg i første rekke på dem som har sittet i formannskap og kommunestyre og i de forskjellige nemnder, og utvalg i kommunen, sier ordfører Per Ramsli. — Særlig var vi inne i en interessant periode da vi fikk den økonomiske innstramminga, og jeg synes alle partier da opptrådte med nøkternhet og ansvar.

— Men valgresultatet tyder vel på at ikke alle ser det slik?

— Personlig synes jeg det er trist at så vidt mange velgere tydeligvis ikke setter pris på de løft kommunen har tatt de siste åra, og at den politikk vi har ført i denne perioden har så vidt liten respons blant mange. For vår egen del kan det kanskje være en trøst at rikspolitikken nok dominerte kommunevalget denne gang. Og jeg ser dette som svært uheldig fordi interesse blant de mange som har gjort en hederlig innsats i disse åra nå kan få en alvorlig knekk.

— Tror du vi kan regne med en større sammenblanding av kommunepolitikk og rikspolitikk i framtida?

— Jeg er sikker på at det vil gå den veien. Og en av de viktigste årsakene til dette ligger helt sikkert i TV og andre massemedia. Vi på kommunalt plan må nok regne med en langt større konkurranse med rikspolitikken i framtida, fordi det er her partipolitikerne markerer seg for de fleste. Dette må vi ta alvorlig, og også ta som en utfordring. Heretter må vi sørge for at det vi gjør slår sterkere igjennom hos folk flest. Vi må ikke bli så opptatt av TV-fjes at vi glemmer den bygda vi lever i.

— Oppgavene som venter er ennå mange, og mange vil spørre nå om hva som skal prioriteres i neste periode?

— Vi har greid å få til en generalplan som nå har vært ute til høring, og denne har vi fått god respons på. Det er i første rekke denne generalplanen som må legges til grunn for den perioden vi nå står foran.

— Og mer konkret?

— Vi må ikke bli så opptatt av rikspolitikken at vi glemmer den bygda vi lever i, sier ordfører Per Ramsli.

— I særlig grad står nå kloakuttbygginga i Elton-området i Holter for tur. Det samme med fullføringen av Løken skole. Ellers venter ulike tiltak i barnehagesektoren, vi skal bedre tilbudet på trygdeboliger, vi skal bygge gang- og sykkelveger, og endelig har den nye brannstasjonen høy prioritet.

I tillegg til det som her er nevnt venter naturligvis en rekke andre oppgaver, store og små, men denne diskusjonen må vi ta når den tid kommer. Og ikke minst må vi føre en mer aktiv politikk for å trekke arbeidsplasser til bygda.

— Hvordan er den økonomiske situasjonen?

— Den er som i kommuner flest i disse tider, det vil si ganske anstrengt. Den prioritering vi må foreta i neste periode er naturligvis avhengig av skatteinngangen og de midlene vi får til disposisjon, og jeg tror vi skal få være nøkterne. Allerede nå er det klart at det blir adskillig mindre å rutte med i 80-åra enn det vi hittil har hatt. Dette gjør det nødvendig med en streng prioritering, og jeg håper inderlig at langtidsbudsjettet nå må bli en realitet.

— Ser du fram mot fire vanskelig år med SV på vektskåla mellom AP og de borgerlige?

— Nei, jeg gjør ikke det. Jeg tror ikke SV vil misbruke det kort de her har fått. Tvert imot, jeg tror på et godt samarbeid mellom Arbeiderpartiet og SV i kommende periode. Som med andre partier fra sak til sak.

— Ser du spesielle problem når de forskjellige utvalg og nemnder nå skal etableres på nytt?

— Ikke problemer, men nytt er at det foreligger forslag til revidering av kommunens nemnder og utvalg. Dette betyr at flere nemnder og utvalg nå går ut, og at de utvalg som blir igjen får større arbeidsområde. Dette igjen stiller enda større krav til dem som nå skal bekle de nye vervene.

— Siden du er ordfører skal du få kommentere Høyre-framgangen her i bygda.

— Det forundrer meg at Høyre har hatt slik framgang hos oss.

I kommunestyret har dette partiet på ingen måte markert seg spesielt for eksempel i forhold til Senterpartiet, som jo gikk tilbake. Igjen er vi vel tilbake til at rikspolitikken nok spilte den største rollen under dette kommunevalget.

Men rikspolitikk eller ikke; jeg er sikker på at vi vil få et godt samarbeid også i neste periode. Vi har sett det tidligere her i bygda at alle gode krefter har dratt sammen, slutter ordfører Per Ramsli.

H.Ø.

VEGLYS

Formannskapet har bevilget 3000 kroner til montering av tre veglyslamper på adkomstvegen til Holter barnehage.

Prestmosen II: 10 nye boliger igangsatt i høst

Formannskapet har gitt Saga-Hus tillatelse til at det i høst/vinter kan settes i gang fundamenteringsarbeider for de 10 nye tomtene som firmaet

skal bebygge i Prestmosen utbyggingsområde til neste år.

Tomtene utgjør deler av annet byggetrinn på Prestmosen, der det er regulert i alt 54 tomtene. Av disse skal Saga-Hus bebygge 27. I forbindelse med bygningsrådets behandling av byggemeldingen for disse husene, har kommuneingeniøren stilt spørsmål om det fortsatt skal være en kvotebe-

stemmelse for utbygging av Prestmosen. Formannskapet viste her til et tidligere vedtak, der det var bestemt at firmaet kunne bygge inntil 10 boliger årlig.

Av de 27 tomtene som firmaet disponerer er det fra før gitt tillatelse til bebyggelse av syv. Dermed gjenstår 20 tomtene til fordeling med byggestart i 1980 og -81. **ROB**

Familiene samles til hyggelige samvær

Slektsstevner eller familietreff i større målestokk er blitt ganske vanlig også på våre kanter. Dette er da også en fin måte å samle familiene på. Som regel er det heller sjelden at alle samles slik til felles kontakt, og et slikt

uformelt møte skaper noe av det fellesskap som slekten skal være. Våre bilder er fra to slike familietreff, ved henholdsvis Hauen gård og ved Hjemaker i Bjerke. På førstnevnte sted var det familiene Holter/Sol-

bakken som hadde satt hverandre stevne, og på Hjemaker var det familiene til Judith og Kåre Wiik som var samlet. **ROB**

På Hauen gård var det samlet omlag 80 medlemmer av slekten Holter/Solbakken.

Og på Hjemaker var det møtt fram omlag 70 fra familien Judith og Kåre Wiik.

«BARNAS DAG» BLE FEIRET

I forbindelse med «Barnas Dag» var det lagt opp til større arrangementer i Holter, Midtbygda og Maura, noe vi her bringer bilder fra. **ROB**

Her danses det til muntre toner ved Løken skole.

Her er det forming som foregår ved Eker skole.

Og her er det glade deltakere ved Maura skole.

Det er noe skarpt i lufta, og sola har allerede forsvunnet bak trærne der jeg stille går fram. Overnatting er planlagt, og ryggsekken er tyngre enn jeg setttr pris på. Jeg er snart framme nå, og stedet jeg har valgt er et lite jorde langt fra folk, hvor både elg, rådyr, rev og grevling er observert jevnlig helt fra i våres. Meget sakte nærmer jeg meg, mens jeg stille prøver å lose ryggsekk og meg sjøl gjennom kvister og kratt som nærmest slåss om å få til støy der de sveper imot meg. Omsider står jeg der, skogen har faktisk laget en tunnel ut mot det åpne jordet, og man kan se spor fram til den nyslåtte havreåkeren, der dyretråkket er mer som en vei. Her har det nok vært mye trafikk. Sakte går jeg bortover i graskanten mellom skogen og åkerkanten. Jordet skråner oppover og skogkanten svinger svakt til venstre og lager en lun vik med løvtrær hengende utover nesten som en jungel.

Og plutselig smeller det i et par vinger, og en fugl kaster seg ut fra et tre, for så med raske buete spisse vinger nærmest stå stille i luften mens jeg tydelig ser den rødbrune fargen som forteller at det er en tårnfalk som fester seg på netthinnen. Like plutselig er den borte, og hjertet begynner å slå normalt. Jeg ser utover jordet, og blikket fester seg på et punkt der ute. Der hadde jeg hatt en artig opplevelse en kveld før i sommer på vei hjem. Jeg husket hvor flau jeg ble før jeg oppdaget hva som virkelig befant seg der. Havren hadde såvidt begynt å gulne svakt, og svaiet i kveldsbrisen husket jeg. Jeg hadde lurt på hvem som hadde kastet denne roten uti åkeren, før jeg så at det var hornene og ørene på en elgokse som stakk opp over havren. Den uberegnelige brisen hadde snudd seg og plutselig spratt elgen opp, gjorde en sirkel i åkeren, og forsvant inn i tunnelen som jeg hadde kommet fra.

Trinn, og i godt hold, med hodet stolt reist, løp den elegant som en hjort. Jeg snur meg og fortsetter i høstkvalden. Plutselig skjer en av de store opplevelsene det går måneder mellom hver gang skjer. Ut av skogkanten, tolv meter unna kommer en

rådyrbukk lydlost — blir stående og ser rett mot meg — men fortsetter rolig ut på åkerstubben. Den ser seg litt omkring, leter liksom etter havren, som ikke er der. Forsiktig lister jeg kameraet opp og klikker av. Bukken rykker hodet opp, ser rett på meg, der jeg balanserer på ett ben med ryggsekk og sovepose. Men alt er kamuflasjefarget og den ser meg nok ikke som noen fare, for den fortsetter rolig en liten runde, før den spaserer tilbake til skogkanten. Og der står det faktisk ei rå halvveis skjult i skogkanten. Jeg rekker å ta fem bilder før de like lydlost er borte som de kom. Jeg ser meg om etter en leirplass for natten, og finner en litt opp fra bakken, slik at jeg ser utover hele jordet. Det er faktisk blitt ganske mørkt, og jeg lurar på om ikke grevlingen er ute og spaserer i nærheten. Det var deilig å få av seg ryggsekken. Jeg finner fram blitzutstyret og to objektiver for å dra på grevlingjakt. Nede i den ene enden av jordet er det løs fin jord, og jeg vet om et hi der. Lenge før jeg når dit hører jeg noe som romsterer i krattet like i skogkanten, og jeg skimter et hvitt bles som lyser mot meg. Innstillingen av fotoutstyret går på slomp nå i mørket. I blitzlyset, som liksom blir hengende brøkdelen av et sekund, ser jeg grevlingen som rygger mens den karrer med seg nedfallent løv til en stor haug som den sikkert skal «skifte på senga med».

I det stummende mørket som følger lysblaffet hører jeg grevlingen galloppe unna. Jeg får litt dårlig samvittighet for å ha forstyrrt den i arbeidet. Den trodde nok at lynet slo. Alt er stille nå, og jeg går tilbake til leirplassen min.

Jeg tar fram termosene med te og spiser litt. Blir sittende og tenke på sommerens opplevelser i dette terrenget. Så rikt på småvilt, rov fugl, rådyr og elg. Natten er kald, mørk og stille. Det eneste som kan høres er et aggregat som durer på en bondegård langt unna. Det eneste lyset kommer fra en måneskalk. Det siste jeg hører er ei kattugle som skriker sitt kalleskrik kivi-kivi før jeg breier jakka over hodet, og sovner som en del av jorden.

OVER FRA SIDE 1

for å sikre et flertall. Kristelig Folkeparti viste stabilitet, og beholdt sine tre plasser. Det Nye Folkepartiet mistet sitt ene mandat, mens Venstre til gjengjeld tok ett. Sosialistisk Venstreparti mistet det ene av sine to mandater. På den annen side vil partiets sannsynlige «vippeposisjon» kunne føre til en større politisk innflytelse i kommunestyret.

Høyre-framgangen alene fører til at hele seks nye blir å finne i kommunestyret. I Senterpartiets nye gruppe på seks er det nå bare en som er med. Av Arbeiderpartiets 18 representanter er det hele 13 som ikke er med i det nåværende kommunestyret. Videre blir det en ny representant for Kristelig Folkeparti og en ny Venstrerepresentant.

I det nye kommunestyret blir det ellers 10 kvinner, noe som langt på veg er en fordobling fra nå. Dermed blir i alle fall hver fjerde kommunestyrerepresentant en kvinne, hvilket vel ikke har forekommet tidligere.

Ellers var det påfallende mange strykninger og kumuleringer ved dette valget. Dette førte blant annet til at flere personer som var nominert langt ned på partienes lister rykket opp på representantplasser.

ROB

Hei Bruvøl

din gamle slarkebalis. Håssen har du det? Nå har je hørt om en kar uti Håltter her som har hatt den sama kjeriinga i flere år nå. Han er ineslutet sier dom. Jeg syns synn på sinne je, Bruvøl. Ska vi slå åss i hopes Bruvøl å ta ås en tur tel jesheim føre jul? Det er så læge siden je var på den kanterjatt, å nå har je hørt at dom har fåt Pol bortpå der å. Dom får alt dom. Vi kunne sleppe å drive med denna brenninga vi å viss det var et Pol opi her. Åsså går vi på Jernbanestasjon Bruvøl å kjøper vinebrø å kafe. Åsså siter vi der å ser om det kårmer no kvinnfolk å davbyr vi dom et vinebrø med melis på Bruvøl. Håssen trur du det går da?

Skå vi kåste på ås en sann tur føre jul Bruvøl.

Send mei et frankert påstkort så får je høre.

God jul å hals din husku!

*Arvidt
Peder Severson*

LOKAL DEBATT

Distriktslegesituasjonen

Det har stått å lese i lokalavisene at det skal opprettes nok en distriktslegestilling i Nannestad legedistrikt. Vår kommune får saken til uttalelse og anbefaling. Hva skjer så? Jo, våre folkevalgte sier enstemmig at det skal opprettes en ny praksis i Gjerdrum. Eller aller helst, som det står i avisen, vil vårt enstemmige kommunestyre at distriktet deles i to, slik at hver av kommunene får sin distriktslege.

Vi unner så vel våre gode naboer i sør at det opprettes egen distriktslegestilling der. Legesituasjonen er om mulig enda verre der enn her i bygda.

Men her sitter våre folkevalgte, som skal ivareta våre interesser, og skyver et legetilbud fra seg, vel vitende om dagens situasjon. Er ikke de samme folkevalgte i det minste klar over at det nåværende distriktslegekontor så å si ligger i Gjerdrum? Kunne det ikke da ha vært en idé å ta for seg kart og målebånd og finne ut aktuelle avstander fra distriktslege til forskjellige steder i de to kommunene. Tatt for eksempel avstanden fra Gjerdrums grense med distriktslege til Ask og Midtbygda i Nannestad. Eller fra Gjerdrums lengst unna grense og sammenlignet med Sandsnesseter? Eller gjort en rask gallup til de nordlige deler av bygda vår for å undersøke hvilke kontakter folk der har hatt med distriktslegen på Gjerdrums grense?

Nei, la Gjerdrum også få distriktslege nummer to. Det skulle i tilfelle neppe tas feil om denne blir plassert på Ask? Dermed kan våre folkevalgte både nå og da beslutningen om bygging på Gjerdrums grense ble tatt, toe sin hender, sove videre, og fortsatt konstatere at det er smått stell med vurderingsevnen til bygdefolkets beste! XX. Fra en utkant.

ØNSKER VI BYGDESPEILET?

I Bygdespeilet nr. 2 for 1979 har herr Bjørn Lundberg et innlegg som ikke bør stå uimotsagt. Av frykt for å bli beskyldt for å blande meg inn i en valgkamp jeg ikke har noe med, har jeg funnet å ville vente til dette nummer.

Herr Lundbergs innlegg er nemlig egnet til å kalle på den helt store forundring. Tillit til kommunepolitikere, som vi selv har valgt, skal vi tydeligvis ikke ha så alt for mye av. Men la gå. Det er vel slikt man får ta med på kjøpet.

Men det som verre er: Herr Lundberg har funnet ut at de som ikke har partiboka i orden (jeg går ut fra at han tenker på den med rødt omslag) blir avspist med partipreget informasjon. Det kan vanskelig forstås på annen måte enn at Bygdespeilet er et alternativ til vår lokalpresse (som i all beskjedenhets regnes for å være blant de aller beste i landet — partifargen til tross). Nå har det vel aldri vært meningen at Bygdespeilet skal være noe slags alternativ til noe som helst — men heller et supplement med mulighet til å gå de helt lokale saker nærmere etter i sømmene.

Men siden herr Lundberg har gitt opp tanken på at Bygdespeilet vil kunne fortsette under det nåværende styre i bygda (noen helt stor revolusjon medførte jo ikke valget), finner jeg grunn til å minne om følgende fakta:

Idéen om en egen kommunal informasjonsavis for Nannestad er født i Nannestad Arbeiderparti. Da Nannestad skolestyre i sin tid tok opp spørsmålet om en egen informasjonsavis for denne sektoren (1972) var det en samstemmig Arbeiderparti-gruppe som sto bak. Det var også Arbeiderpartiets medlemmer i ulike kommunale fora som drev igjennom skolestyrets tanke til å omfatte et blad for hele kommunen. Den komité som utredet saken, og som førte til starten av bladet, hadde et flertall av Arbeiderparti-medlemmer. Kommunestyrets endelige vedtak i saken ble fattet enstemmig (13. desember 1973).

Kommunestyret har hatt anledning til å drøfte saken en gang senere i den tid jeg selv var med i kommunalpolitisk arbeid i Nannestad. Det var i forbindelse med behandlingen av budsjettet i 1976. Her framsto Høyres daværende gruppeleder i kommunestyret som den eneste sterke skeptiker til hele foretagendet. Hans kritikk var kraftig.

Men Høyres opptreden er som sedvanlig. Man taler mot og stemmer for. Dermed kan man høste i pose og sekk.

Lundberg har også kommet til at den vanskelige økonomiske situasjon — også i kommunene — er noe velgerne ikke forstår eller langt mindre har noe med. Jeg har faktisk den overbevisning at Nannestad befolkning også er i stand til å begripe enkelte ting, blant annet at våre kommunalpolitikere har det ansvar å forvalte skattepengene på en skikkelig måte. Kommunenes økonomi angår selvsagt den enkelte i høy grad. Det er elementært.

Til slutt: Bygdespeilet synes å leve i beste velgående. Den beste garantist for at dette skal skje også i framtida er fortsatt Nannestad Arbeiderparti. Den debatt som er ført og de vedtak som er fattet bærer tydelig bud om det.

Terje Granerud

«Barkbillekrigen»

Etter den «vellykkede» aksjonen med barkbillefeller i sommer, sitter jeg igjen med et spørsmål på tungen. Hva med «skogen» på kommunens eiendom Eltonåsen? Der har det ikke vært satt opp feller. Det er trist å se skogen, og den omkringliggende skogen (beistene formerer seg fort og sprer seg) står naken som stygge skjeletter. Barkbillene har tydeligvis fått herje vilt. Selv om Eltonåsen skal bygges en gang, så var det kanskje en tanke å bevare den vegetasjonen som står igjen? Noen feller burde bli satt opp neste vår, og de stygge trærne hugget. Jeg bare spør?

Inger Aasvold,
Holter

Om Bygdespeilet

— Kommunale informasjonstiltak har som alt annet en skjebne. Skjebnen kan smile, og skjebnen kan være ugunstig. Bygdespeilet heter en avis som gjennom de siste seks år har utkommet fire ganger årlig, og som har et opplag på 2900. Avisen er en såkalt kommunal informasjonsavis. Fra Lokal Debatt-spaltene i denne avisens mai-nummer har vi tillatt oss å klippe følgende fem innlegg.

Det er Kommunalt Tidsskrift nr. 7/8 for 1979 som skriver dette, samtidig som de fem leserinnleggene vi hadde om fortsatt utgivelse av Bygdespeilet blir presentert i sin helhet. Artikkelen i Kommunalt Tidsskrift hadde som overskrift «Skal Bygdespeilet gå inn?», men uten kommentarer for eller mot. For vår del tolker vi dette til Bygdespeilets fordel. Dette i likhet med samtlige av de fem refererte innleggene. Red.

Det kjøres for fort:

Kunstige dumper for å redusere hastigheten

Mens det så lenge vegen har eksistert som et sted der mennesker og materiell forflytter seg fra et sted til et annet, har det vært om å gjøre å få utført denne forflytningen så raskt og behagelig som mulig og forsvarlig. Milliarder av kroner blir da også år om annet nedlagt med disse formål for øye. Men på dette området, som så mange andre, har den tekniske utvikling ført til at problemstillingen kan bli snudd fullstendig på hodet. Dette gjelder ikke minst i boligstrøk og tettbebyggelse, der det først er investert mange penger på å gjøre vegene så gode som mulig. Så viser det seg at det blir kjørt for fort, og dermed er vi kommet dit at det må iverksettes tiltak for direkte å lage vegene dårligere!

At det kjøres for fort, både på landeveg og i boligstrøk, er en kjensgjerning. Preståsen Vel ønsker nå ikke lenger å finne seg i at enkelte uansvarlige bil- og motorsykkelførere skal få drive sin virksomhet uten for-

søk på mottiltak. Med formannskapetets velsignelse ble det derfor i høst anlagt fem kunstige dumper, hver med en høyde på 10 cm i Hjortevegen. Den innbyrdes avstand mellom disse asfalthumpene blir om lag 80 meter, og det er å håpe at de uansvarlige trafikantene skal bli nødt til å sette ned hastigheten. Utgiftene til asfalt, transport og legging ble dekket av velforeningen, mens kommunen påtok seg å sette opp de nødvendige skiltene.

— Det er beklagelig at det skal være nødvendig med slike tiltak. Men dessverre skjønner ikke alle bilister og motorsyklister at de ferdes i et boligområde, blir det uttalt i Preståsen Vel.

— Flere av de som ferdes uaktsomt har vært tilsnakket, men uten resultat. Vi må derfor forsøke fysiske hindringer som tvinger trafikantene til å sette ned farten. Dette vi nå iverksatte i Hjortevegen er et forsøk, og så får vi se hva som kan bli resultatene.

I Hjortevegen, som i mange andre gater i boligområdene, er det ofte barn å finne i vegen. Preståsen Vel har nå tatt et viktig skritt i forsøket på å bedre sikkerheten i boligområdene.

UNGT SANGKOR I STENSGÅRD

«Mini-sing» er navnet på et meget ungdommelig kor med sangere fra Stensgård og Sandsnesseter. Vi ser

her de unge aktører under en tilstelning som bondevinnlaget hadde i Stensgård skole. ROB

Kommuneingeniør Skaldebø anbefalte overfor formannskapet at velforeningens tiltak måtte bli en prøveordning over et år.

— Til en viss grad kan uansvarlig kjøring hindres gjennom slike tiltak, selv om jeg personlig er sterkt i tvil om dette er den rette vegen å gå, sa Skaldebø. — Det er tross alt en liten del av motorvognkjørerne som kjører uansvarlig, og det er overhengende sannsynlig at disse heller ikke vil ta hensyn til de fysiske hindringene. Fa-

ren for at ulykkesrisikoen ytterligere øker, er dermed til stede.

— Hva kan så gjøres?

— Et effektivt fartsdempingstiltak vil være å bryte opp asfaltdekket i en bredde av 40 cm for hver 50. meter. Dermed dannes en grøft tvers over vegen som bil/sykkelfører må ta hensyn til om større vedlikeholdsutgifter skal unngås på eget redskap. Dette er imidlertid et meget drastisk tiltak, som bør bli den siste utvegen. ROB

NANNESTADKUNSTNER STILLER UT

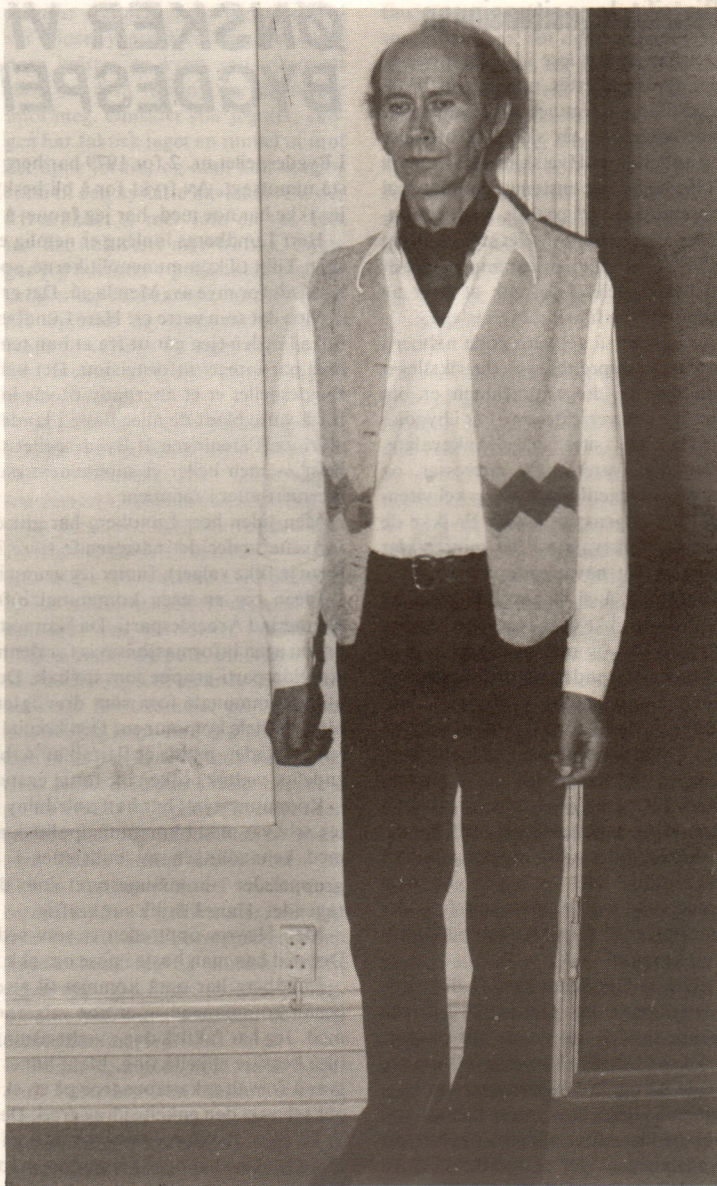
Den tredje august åpnet Bjarne Røtterud sin utstilling i Galleri F 15 på Jøløy ved Moss.

Det var som å gå i en lett og luftig drømmeerindring. Sartheten i bildene gjorde at en tenkte på lyse drømmer, og selve atmosfæren var da også fin. De menneskene som besøkte galleriet hadde en følelse av at de var der for å oppleve og føle noe. Og at det var mange som likte Røtteruds bilder forstår en når 40 av de 50 utstilte bildene ble solgt.

Fra Moss gikk utstillingen videre til Stavanger, og så til Bergen, begge steder i kunstforeningens lokaler.

Galleri F 15 er et koselig sted, med nydelige omgivelser og et stort parkanlegg. Røtteruds bilder ble sett av svært mange mennesker. Galleriet er et sted hvor kunst blir sett på som en naturlig ting. Det er her et fint miljø, der alle føler at de er naturlig velkomne.

E. L. H.

Bjarne Røtterud ved et av sine mange bilder i Galleri F15.

FAMILIEN UTVÅG:

Sang og musikk hører med i alle hjem!

Vel hadde vi på forhånd forsøkt å tenke gjennom besøket og laget en liten plan for hvordan saken skulle gripes an, men likevel finner vi oss selv uforberedt og overrasket i stua til familien Utvåg. Aldri hadde det vært i vår anelse at vi skulle bli konfrontert med et slikt oppbud av glad musikalitet her ved Åsvegen i Holter.

Ikke før har vi kommet innenfor døra er Anna og Conrad i gang med «Jeg brente alle bruer». Et tilbakeblikk med mye godt håp i, på en gammel melodi og med tekst av Conrad selv. Og det er her vi virkelig overrumples — bare meget, meget sjelden har vi hørt noen synge særlig bedre. Annas stemme og «driv» går rett hjem, som det så moderne heter. Og så er det Mona. Hun er ikke snauere enn at hun uten musikk og ganske alene synger Evert Taubes vakre «Englamark» for oss. Ikke tror vi at gamle mester Taube ville hatt noe imot å lytte. Så kommer de etter hverandre, feiende fine viser om det

glade budskap. Ofte på gamle kjente melodier, og gjerne med tekst av Conrad, husfaren selv.

— Vi synger og Jesus og Golgata med løftet blikk. Og vi synger gjerne både Taube og Skjæraasen, og mange, mange andre forfattere. Poenget er at innholdet er godt, at budskapet er progressivt. Har forresten noen gitt finere uttrykk for livskjærlighet, både i smått og stort, enn nettopp Evert Taube, sier Conrad. — Men ennå heftes mange av fordommer på dette området.

Men ikke bare er det Mona, Anna og Conrad. Også de to yngste Eva og Julius deltar i «husorkesteret». Eva med trombone eller orgel, og Julius med trompet eller ukulele (fra Hawaii). Nå er Julius en beskjedne kar, så noen solo-opptreden vil han ikke ut på.

I dette entusiastiske «orkesteret» er bare moren, Lena, fritatt. Men siden familien ikke lever aldeles av musikk alene, finnes stadig meningsfylte sys-

ler på kjøkkenet. Dessuten er hun «heiagieng» under øvring — med tramp og klapp.

— Jeg setter stor pris på denne musikken i huset, sier hun. — Det ville bli stusslig uten.

Bakom alt står Tomasgård. Selv om Mona og Anna hadde sunget sammen siden de var ganske små, så var det likevel etter inspirasjon fra Tomasgård at det virkelig løsnet. Det var Anna som først hadde han på skolen, og fra henne smittet det over på Mona og de andre i familien.

Om det etter hvert er blitt investert betydelig i instrumenter av forskjellige slag, og selv om middags-hvile og TV-kvelder er blitt satt over styr, så ser nok familien Utvåg nå i nåde til Tomasgård.

I 1974 ble Anna tatt ut til finalen på Momarken, og samme året ble det sangtimer og Foss musikkfagskole i Oslo, hvor hun sang med Ranghild Hammer i 3 år. Her stiftet hun bekjentskap med klassisk musikk, og hun lærte å bli glad i det. Særlig kirkemusikk, kanskje fordi hun selv er kristen, slik hele familien er det.

— Men jeg liker også gode viser, sier hun. — Og visene når et langt større publikum enn tunge klassikere. Så jeg tror jeg vil satse på det. Poenget er jo trass alt at en synger for noen, at en har et visst publikum.

Etter hvert har Anna avstedkommet to LP'er, den siste med Kjell Karlsens orkester. Og tar vi ikke mye feil så vil sikkert flere følge.

Sammen reiser familien gjerne ut

— Jeg liker godt klassisk kirkemusikk, men setter også stor pris på gode «folkelige» viser, sier Anna.

til institusjoner av forskjellige slag, og ellers til alle som vil høre på dem. Anna opptrer ofte alene, gjerne i kirker. Mona og Eva er med i Ungdomsmusikken i bygda. Og på kveldene fylles ofte huset av sangglade ungdommer til øving, med liv og lyst.

— Kanskje det vesentligste av alt, særlig i en tid da hjemmene stadig blir sterile stas-stuer. I hjemmene ligger de største ressursene, og disse må brukes!

Og her kan vi bare utfolde oss!
Slik slutter de alle hos Utvåg.

H.Ø.

I husorkesteret har bare Lena (t.v.) gått fri. Men i blant smaker det med litt mat også, som her, og da kommer hun sterkt inn i bildet.

Det øves med liv og lyst hos Utvåg. I forgrunnen Eva og Anna. Bak fra venstre Mona, Conrad og Julius.

Reguleringsplan for industriområdet på Kopperudmoen

Reguleringsbestemmelser og arealdisponeringsplan for det planlagte industriområdet på Kopperudmoen er nå utarbeidet. Planen omfatter et areal på 200 mål, der Staten, kommunen, Hino Motor og Hans Laache i dag står som eiere. Det forutsettes at området med tiden vil bli bebygget med bygg for industri- og servicebedrifter, utstillingslokaler, lagre og kontorer.

Avkjøring, eventuelt to sådanne, vil sannsynligvis bli fra fylkesvegen over Jelleberg. Spørsmålet vil bli klarlagt i forbindelse med detaljregulering og i samarbeide med vegvesenet. Hele området skal ha et vegetasjonsbelte på 30 meter mot annen eiendom.

Selve industriområdet forutsettes oppdelt i samsvar med de interesserte bedrifters behov. Hver tomt skal imidlertid i størst mulig grad ha regelmessige former, og alle avgrensninger skal godkjennes av bygningsrådet.

Den totale utnyttelsesgrad skal ikke overstige 0,5. Høyeste gesimshøyde blir foreslått til åtte meter. Anlegg kan oppføres i to etasjer, med tillegg av kjelleretasje der dette er hensiktsmessig og ønskelig. Boliger, unntatt eventuelle vaktmesterboliger, vil ikke bli tillatt oppført innen området. Den enkelte bedrift skal selv avsette nødvendig plass for parkering.

Opplagsplasser og skjemmende tekniske anlegg skal i størst mulig grad unngås, eller i alle fall skjermes effektivt med bygninger, innhegninger eller vegetasjon. Alle tomter skal inngjerdes etter godkjenning fra bygningsrådet, som også vedtar utnyttelsesplaner for den enkelte tomt.

Reguleringsplanen med arealdisponeringsplan for Kopperudmoen industrifelt er godkjent av bygningsrådet. Saken skal videre behandles av formannskapet og kommunestyret.

ROB

ANSVARSFULL JOBB FOR VALGSTYRET

Bortsett fra eventuelle valgets kvaler, er det en svært så enkel jobb for den enkelte stemmegiver å avgi sin stemme. Men for de som står ansvarlige for valgets gjennomføring, er dette så langt ifra en enkel jobb. For det første er det et meget omfattende arbeid både i forberedelser og gjennomføring, og for det andre kreves en nitid nøyaktighet og påpasselighet for at det hele skal gå absolutt korrekt for seg.

Vårt valgstyre besto av 11 medlemmer, med ordfører Per Ramsli som formann. Medlemmer ellers var Marit Berntsen, Einar Nordengen, Turid Kringlen, Jan Kopperudmoen,

John Lerberg, Gunvor Johansen, Jens Haga, Kari Evjebraaten, Trygve Sydhagen og Trond Nilsen. Foruten disse var det en rekke valgfunksjonærer i sving på de to stemmedagene på de forskjellige stemmesteder rundt om i bygda. Sist, men ikke minst, var det en større gjeng funksjonærer i sving i Kommunehuset under en spennende opptelling ut over valgnatta.

Stemmesteder var Kommunehuset, Moreppen bedehus, Løken skole, Kringler/Slattum skole, Folkets Hus, Kringler meieri, Maura skole, Stensgård skole og Rotestua i Sandsnesse-
ROB

Valgstyret, med ordføreren som formann, samlet til møte opptellingsnatta.

Etter valget:

Litt om den kommunale organisasjon

Som alle andre landets kommuner er også vår underlagt loven om styring av herreds- og bykommuner. Denne sier blant annet at det i alle kommuner skal være et kommunestyre, en ordfører, et formannskap og eventuelt en eller flere rådmenn.

Kommunestyret er kommunens høyeste besluttede organ. Det består for vårt vedkommende av 37 representanter, som velges for fire år om gangen. Antallet 37 har sin bakgrunn i kommuneloven, som bestemmer dette på grunnlag av innbyggertallet. En fjerdepart av kommunestyrerepresentantene velges til formannskapet i samsvar med fordelingen på de politiske partiene.

Videre velges det en rekke styrer, råd og utvalg blant politisk interesserte sambygdinger. En del styrer og råd er lovbestemt, eksempelvis skolestyre, sosialstyre og bygningsråd. Andre utvalg kan bli valgt både på permanent basis og for å ta seg av spesielle oppgaver.

Ordføreren er kommunens rettslige representant, og han underskriver dokumenter på kommunens vegne.

Kontorsjefen, som ansettes av kommunestyret, er kommunens administrative leder. Denne skal føre det nærmeste tilsyn med den kommunale forvaltning, gi forslag til budsjetter og ellers uttale seg om saker som foreligger. Kontorsjefen har anvisningsmyndighet. Saker som skal behandles av formannskap og kommunestyre forberedes av administrasjon og kontorsjef, som gir sin innstilling til sakene.

Den kommunale virksomhet utøves gjennom beslutninger i kommunestyre, formannskap og andre valgte organer. Kommunestyret har bevilgnings- og beskatningsrett, og skjøtter sammen med formannskapet kommunelovens oppgaver. Kommunestyret delegerer sin myndighet til avgjørelser innen kommunelovens grenser. Og det er administrasjonen som iverksetter beslutningene som blir fattet av de politiske organene.
ROB

Forsvinner fisken i våre vann og elver?

Sur nedbør og surt vann er stadig tilbakevendende problemstillinger for de som forsøker å drive fiskepleie i våre vann og elver. Spørsmålet om fisken skal forsvinne totalt, er noe som blir nevnt, ikke minst blant interesserte i våre tre jeger- og fiskerforeninger.

Etter et gjentatt prøvofiske på Bjertnessjøen i høst, er det imidlertid ikke noe som tyder på en øyeblikkelig fare for at fisken skal forsvinne. Men det påstås like fullt med rette fra kompetent hold at surt vann er et stadig økende problem.

For om mulig å bedre fiskeforholdene i Bjertnessjøen har Nannestad jeger- og fiskerforening i perioden 1975—79 drevet et aktivt kultiveringsarbeide. Det er herunder blant annet fisket abbor med ruse, samt at abborrogne er tatt opp. Videre er det lagt ut om lag 15 tonn med kalkstein i Øverrotua og andre tilførselsbekker.

Prøvofisken i høst viste en forholdsvis gunstig utvikling i fiskebestanden. Mens det i 1975 ble tatt opp henholdsvis 7 % ørret og 92 % abbor, var tallene i høst henholdsvis

52 % ørret og 48 % abbor. Dette skulle i alle fall vise at ørreten er i framgang på bekostning av abboren. Også gjennomsnittstørrelsen på fisken viste en økende tendens, med henholdsvis 86 gr i 1975 og 137 gr i 1979. Totalt oppfanget mengde i høst var 9,7 kg, mot 14,5 kg i 1975.

Men fiskerforeningen mener til tross for problemer med surt vann og den tilsynelatende synkende fiskemengde at det likevel skal være en relativt gunstig utvikling av fisket i de vann som blir gjenstand for kultiveringsarbeider.
ROB

MUSIKKLÆRERE

I samsvar med innstilling fra styret i musikkolen har skolestyret tilsatt disse lærere ved musikkolen for innværende skoleår:

Einar Amundsen, Elinor Berntsen, Jarle Kristiansen, Mona Noreng, Birgit Rønning, Kristin Sandholt, Knut O. Sommervold, Ellev Tomasgård, Solveig Tomasgård og Rannveig Ødemark.
ROB

Fiskeforeningene går nøyaktig til verks for å registrere alt om fisk og fisket.

HAGAMOEN — en fredelig krets i Holter

«GRUNNVANNSKOMITE» ER VALGT

Hagamoen må være et av de fredeligste stedene i hele bygda. Riktignok går Riksveg 120 tvers gjennom bebyggelsen, men det meste av trafikken går nå over ved Holter meieri og via Eltonåsen. Og etter at vegen over Hagamoen har fått fartsbegrensning på 50 km/t, er trafikken blitt ganske fredelig.

Tett i tett, på begge sider av vegen, ligger husene. Under krigen og like etter var det husdyr å finne på flere av disse stedene. Men i dag er det ingen dyr tilbake. Noen av de små brukene er delt opp i tomter. Nye hus er kommet opp, og eldre er blitt restaurert. I dag er det således heller vanskelig å finne et hus av den opprinnelige typen. Og det som er igjen av jord er for det meste bortleid til gardbrukere.

Trygve Halvorsen med sine 77 år er en av de eldste på Hagamoen nå. Han forteller at de fleste stedene her er frasolgt gardene Vestre Eset og Haga. Vi finner da også disse gardsnavnene igjen i navn som Esetenga, Esethagan og Esetmoen. Videre har vi Hagatun, Hagastua og Hagahau-

To av de eldre på Hagamoen, Ester og Trygve Halvorsen.

gen. Fellesnavnet Hagamobyen er også blitt registrert.

Smeden på Hagamoen, ble det sagt, og da mente en Hans Larsen. Smia hans sto like ved vegen, men den er borte nå, sammen med to andre hus. Det var Brustadenga, der Johanne og Kristian bodde, og huset til Dorthea Vestli, som bodde alene.

— Vi spilte mye kort her på Hagamoen da jeg var ung, sier Trygve Halvorsen. — Jeg var med i et fast whistlag, sammen med Oskar Edseth, Erik Nordmoen og Ole Røsholt. Sistnevnte husker jeg godt med sitt fine skjegg. Og så hadde han alltid stivkrave på. Et kanskje enda triveligere tidsfordriv var krokett, som vi spilte mye av i hagen til Nordmoen.

— Hvor finner vi så den oppvoksende slekt i dag?

— Ja, si det? Når det gjelder unger her på Hagamoen, har det nok vært adskillig flere før.

— Hvorledes liker du så tiden i dag?

— Jo, jeg må si vi har det bra nå, sier Trygve Halvorsen.

Oskar Flatner, eier av Nordre Bjørkhaug, bor bare snaue hundre meter fra den flate Hagamoen. Men vegen forbi hans sted er bakket og svinget. Dette har ført til at han i årenes løp har fått inntil flere ubudne bilbesøk i hagen sin. Her ved Nedre Bjørkhaug, regner en av Hagamoen slutter.

G.N.

Som kommunens representanter til den interkommunale komité som skal se nærmere på mulighetene for å etablere et vannverk for utnyttelse av grunnvannsforekomster er valgt Per Ramsli, Jens Haga og Trond Nilsen.

Arbeidet med prøveboringer etter grunnvann i Trandumområdet går i regi av kommunene Gjerdrum, Ullensaker og Nannestad, med fylkets utbyggingsavdeling som den utøvende operatør for selve arbeidene. Prøveboringene er beregnet å koste noe rundt 1,2 millioner kroner, hvorav Kommunaldepartementet og Miljøverndepartementet har gitt sine tilskudd på henholdsvis 200 000 kroner og 300 000 kroner. I tillegg har Akershus fylke gitt et tilsagn på 700 000 kroner. Dette fører til at prøveprosjektet som sådan kan finansieres uten direkte utgifter for de nevnte kommuner. Det er imidlertid en klar forutsetning at beløpene som er stilt til disposisjon av Miljøverndepartementet og fylket skal tilbakebetales dersom prosjektet viser seg så positivt at det blir utbygd til allminnelig vannforsyning.

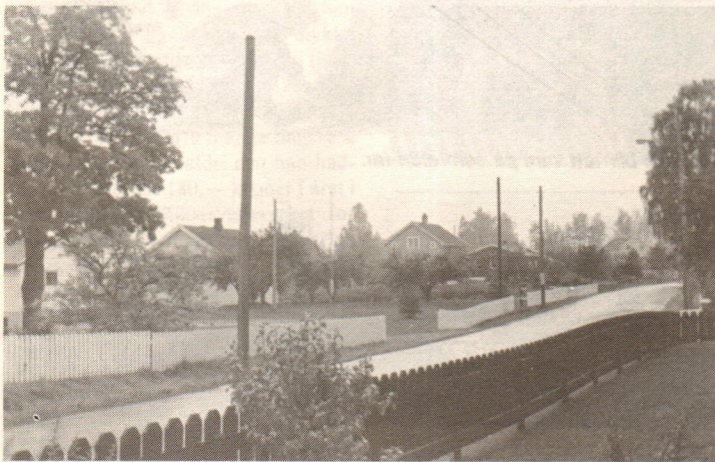
Med tanke på en slik utnyttning har representanter fra de tre kommunene anbefalt at det velges en egen komité til å utrede de forhold som kan tenkes å oppstå ved etablering av et interkommunalt vannverk. Komitéen skal bestå av tre medlemmer fra hver av kommunene Gjerdrum, Ullensaker og Nannestad.

ROB

Lånegaranti

Kommunestyret har vedtatt at det skal gis kommunal garanti for et lån i Rikstrygdeverket på 300 000 kroner som den vernede bedriften Eidsvoll Industri A/S skal ta opp. Det er et vilkår at lånet skal nedbetales over høyst 10 år. Rikstrygdeverket har ved siden av den kommunale garantien også pant i bebriftens industribygg på Prestmosen.

ROB

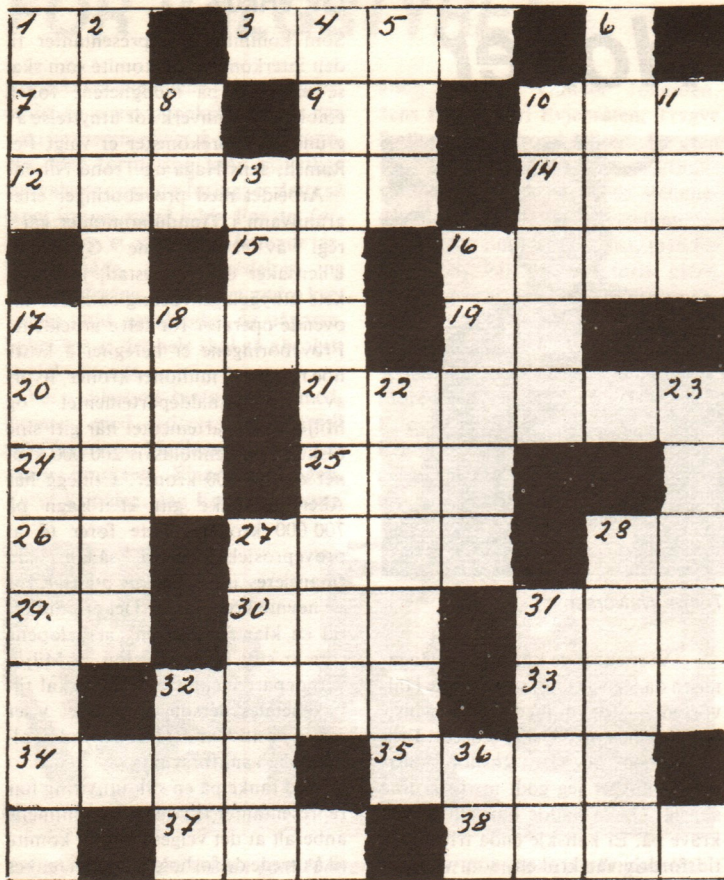
Karakteristisk parti fra Hagamoen.

Det er tid til en søndagsformiddagsprat på Hagamoen. Her Bjarne Edseth, Odd Lerberg og Leif Kristiansen i en passiar.

Oskar Flatner bor trafikkmessig noe utsatt til, og har mer enn en gang fått uventede bilbesøk rett inn i hagen.

VANNRETT

1. Fra bokholderiet	18. --- et, fra bokføringa
3. I år	22. Norsk dikter
7. Naturkatastrofe	23. Vår største elv
9. Husdyr	27. Oppå melk
10. Beregnende	28. Femlinger
12. ----- nevene	31. Like
14. Tordenguden	32. Behandling
15. Slagsted	36. Bra
16. Møkkafisk	
17. Han med skrivevansker	
19. Småregn	
20. Svulme	
21. Mat	
24. Nyhetsbyrå	
25. Sjef ennå	
26. Lite nå	
27. Instrument	
28. Bare en	
29. Lise Dahl	
30. Gudbrand bodde der	
31. Har det moro	
32. Tysk by	
33. Bibelsk navn	
34. Kuspråk	
35. En av de tre	
37. Lur fyr	
38. Kos	

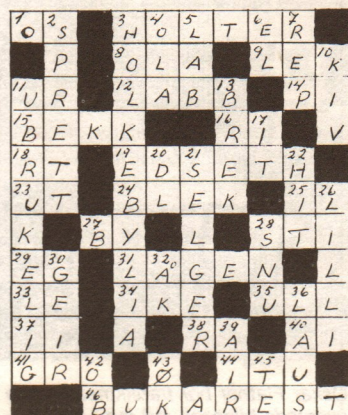
LODDRETT

- Utbygg
- Sted på Romerike
- Også et spill
- Plagg
- Glåmer
- Bruke nåla
- Tidligere jordmor
- Plante
- Gode ting
- Brukes i medisin
- Mange av i bygda vår

Premien forrige gang gikk til Marit Dybdal, Nannestad. Hun får tre pengelodd i posten. Det kom inn 16 løsninger, hvorav 10 var riktige. Vi håper vår nye oppgave kan friste en del flere til å prøve seg.

Løsningene sendes Gunnar Nyholt, 2034 Holter. G.N.

Løsning på kryssord i nr. 3

Selv om det enda ikke kan framlegges resultater av årets jordbruksavlinger i form av kroner og øre, burde det etter at avlingene vel er bragt i hus være mulig å angi en viss status. Vi retter derfor en del spørsmål til jordstyrekontoret, der herredssagronom Einar Nordengen gir følgende svar:

— Kornavlingene ble ikke så store som forventet. Særlig byggavlingene ble under middels. Havren ble avlingsmessig noe bedre, men småkornet og med dårlig modning. Dette er igjen et resultat av for lite varmesum. Alt korn har hektolitervekt en god del under middels.

— Hva så med grasavlingene?

— Her ble det bra, til dels over middels, og særlig andreslåttan gav

store mengder. Kvaliteten er derimot sannsynlig ikke så helt bra på grunn av mangel på sol og varme.

— Potetene pleier å være årvisse?

— Vanligvis kan en nok si det.

Men i år har vi hatt store variasjoner etter jordart og sort. Totalt antas avlingene å ligge noe under middels.

— De andre rotvekstene?

— Kålrot og grønforvekster som liker bra med nedbør har gitt gode resultater.

— Det er observert ualminnelige mye ivaretakelse av halm?

— Her har det vært svært gode innhøstingsmuligheter, og det er aldri tatt vare på så mye halm som i år, sier herredssagronom Einar Nordengen.

ROB

Halmen blir tatt vare på som aldri før.

Under middels kornavlinger, men gode innhøstingsforhold.

ALV O. RØTTERUD:

— Ærefrykt for naturens mangfoldighet

— Om jeg kanskje aldri ble noen utpregt politiker, med stor sans for taktikk og lure knep, så har jeg i alle fall holdt stø kurs. Og i de bortimot tretti åra som jeg var med i kommunepolitikken her i bygda, stiftet jeg bekjentskap med det meste av det som finnes av nemnder og utvalg, og jeg lærte utvilsomt bygda å kjenne, på godt og vondt, som det heter.

Så sier Alv Olufsen Røtterud, der vi sitter i tussmørket hos ham hjemme på bruket Nordbystuen i Melbybyen. Nå er navnet Olufsen aldri med i tiltalen her i bygda. Men O'en står tilbake for å unngå forvekslinger i den store kontaktkrets Alv har, og har hatt i bygda. Atskillige er de som opp gjennom åra har hatt med Alv O. Røtterud å gjøre. Alv er Nannestad-kar, født på bruket Røtterud, som den åttende i en søskenflokk på elleve. Hans mor var Indiane Mathilde Andersen fra Bye (et sted unna Økern) og faren var Oluf Engebretsen fra Fosshagen i Hakadal.

Tung og traust ruver Alv i stolen mens han forteller om faren som arbeidet i gruvene ved Engelstadvangen. Men traust eller ikke traust; vi aner et vemod i tonefallet når han kommer inn på den stygge ulykka som nære på hadde kostet faren livet. Med knust skulder og brystkasse lå han bevisstløs i flere dager, og selv om han nok utførte mange dagsverk senere, så ble han aldri den han hadde vært. Det ble 180,— kroner i året i erstatning fra Rikstrygdeverket for ulykka. Og selv om dette var omkring 1910, så var det likevel ikke mye å gå hjem til en stor familie med.

Det var i 1946 at Alv kom til bruket Nordbystuen. Dette året ble han gift med Bertha Kristina Davidsen, som eide bruket, og de to ble boende her siden.

Etter å ha levd aktivt med i en begivenhetsrik epoke i vår historie, kan det vel være mange tanker som melder seg i en mer stillferdig pensjonisttilværelse? Hva står tilbake som betydningsfulle vegmerker, for eksempel?

— Jeg tenker ofte på foreldrene mine, selv om de begge har vært borte i over 40 år nå. På det dårlige bruket vi hadde, kjempet de en nesten håpløs kamp mot fattigdommen. Og vegen til Fattiggassa — det var den tyngste av alle.

Alv forteller at med ei 30 kilos bærkasse på ryggen, dro moren helt innover til Langvatnet i nærheten av Snellingen. Når hun kom hjem kunne det ha vært mørkt lenge — og der ventet en stor familie. Neste dag bar hun bæra i bøtter til Gardermoen, der hun fikk betalt i stump. Det ble brød til nye dager.

— Du har vært engasjert i mangt,

**Tekst og bilde:
Hans Østeng**

men hva har du vært særlig opptatt av?

— Mest av alt har jeg vært opptatt av småbrukernes kår. Dette har gått som en tråd gjennom mitt politiske virke.

Og det ble slik fordi jeg så småbrukera som ei gruppe som på mange måter falt mellom to stoler. Bondepartiet var interessert i de store, slik at i politikken sto småbrukerne ofte aleine, uten noen organisasjonsmessig tyngde i ryggen.

Alv var aktivt med både i Åsen og i Kringler småbrukerlag i mange år, men som han selv sier: — Om jeg kanskje ikke fikk gjennomført all verden, så har jeg da i alle fall vært med og prøvd.

Om Alv er kjent fra politikken så er det sikkert likevel flere som har møtt ham som ambulerende gartner. I mange år reiste han rundt og hjalp folk med planlegging av hager, samtidig som han sprøyte og skar frukttrærne. Han var i sin tid en av de få i bygda som hadde en formell bakgrunn for slikt arbeid.

— Etter Fylkesskolen vinteren 22-

23, gikk jeg i 28-29 på Akershus Småbrukerens skole på Hvam. Og i 30-31 gikk jeg på Statens Småbrukerlærerskole på Sem i Asker.

Og nettopp disse skoleåra, som ikke så mange fikk anledning til, er noe av det gledeligste som har hendt ham.

— Ikke bare at det var nyttig kunnskap vi fikk, men disse skoleåra har gjort livet mitt rikere. Jeg lærte å se mer av mangfoldigheten i naturen, og sterkere oppleve Guds veldig skaperverk. Nå var det slik at det kostet penger å gå på skole dengang, og for Alv var dette den store bøygen. Men mine eldre brødre hjalp meg, og jeg er dem evig takknemlig for det. Aldri fikk jeg lov å betale dem tilbake.

Vi snakker om betydningen av å kunne rusle med trær og planter i egen hage og her treffer vi Alv virkelig hjemme.

— Mange er utrolig flinke med hagen sine, og det er moro å se hvor pent og ordentlige mange har det rundt husene. Om en på denne måten kan være selvberget med grønnsaker, frukt og bær, så ligger nok likevel

største verdien på det psykiske plan. Det er nødvendig for mennesket å ha en viss kontakt med naturen, med det som vokser og gror. Det er for de fleste fremdeles en glede å få pleie det som lever. Her som så ofte ellers er det det materielt unyttige som er det viktigste.

— Kanskje skulle vi bli snillere og hyggeligere mot hverandre, mener Alv, — om vi levde i sterkere kontakt med naturen. Ikke som gardbrukere for pengenes skyld, det er noe annet, men for gledens og opplevelsens skyld.

— Men slik argumentasjon er vel for veik i våre dager?

— Ja, og det er vondt å se at særlig yngre i dag ofte ikke har noen respekt for naturen. — Ikke for noe liv, verken for planter eller dyr, og ofte ikke for et menneskeliv heller, for den del. Når en ser slik på det kan en være glad for at en er så vidt gammel som en er. Det er så mye råhet og kynisme blitt, at utsiktene framover er heller dystre. Og dette støtter fjernsynet og andre massemedia opp om! Detektimen hver fredag er snart det viktigste for mange!

Det ligger skuffelse i stemmen når han sier dette, for Alv var blant de mange som trodde at verden skulle bli bedre når de materielle forholdene ble lagt til rette.

Likevel er det mye å glede seg over, mener han. Vi har våren, ikke minst. Vi har hele det veldige skaperverk, og vi har bøker av Wergeland og Falkberget.

— Og hvilke minner er det ikke at vi som skoleunger plukket blomster til lærerinna når hun lærte oss det første i botanikkens mysterium? Siden har jeg alltid hatt en veldig ærefrykt for alt liv, og botanikk har vært mitt fag i alle år. Visst skulle jeg lest mye mer om det, men dagens trivialiteter tok all min tid.

— Albert Schweitzer er borte. Men hans ord om ærefrykt for livet vil alltid leve.

— Ja, for er noe viktigere enn det? Jeg tror det neppe, slutter Alv O. Røtterud.

NYE STRØMPRISER

Kommunestyret har enstemmig godtatt Gjermå E-verks nye strømpriser og tariffer. Ved behandlingen beklaget ordføreren den stadige stigningen i strømprisen, men mente for øvrig at de nye tariffene tross alt ville bli de rimeligste for de fleste. Det ble samtidig beklaget at regningene som E-verket sendte ut var skrevet i et språk som bare var forståelig for EDB-maskiner og spesielt innvidde. Men også her kunne ordføreren love bedringer ved senere utsendelser.

ROB

Kommunestyret

i kommende
fireårsperiode

ARBEIDERPARTIET	18	REPRESENTANTER
HØYRE	8	—»—
SENERPARTIET	6	—»—
KRISTELIG FOLKEPARTI	3	—»—
VENSTRE	1	—»—
SOSIALISTISK VENSTREPARTI	1	—»—
TOTAL	37	REPRESENTANTER

Per Ramsli
Arbeiderpartiet

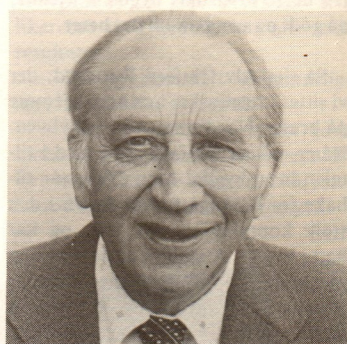
Turid Kringlen
Arbeiderpartiet

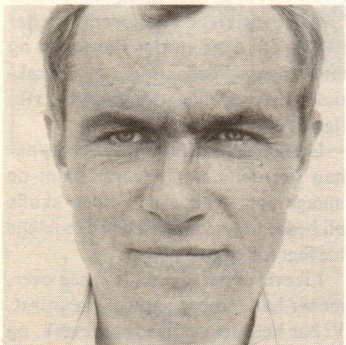
Svein Granerud
Arbeiderpartiet

Jan Kopperudmoen
Arbeiderpartiet

Einar Nordengen
Arbeiderpartiet

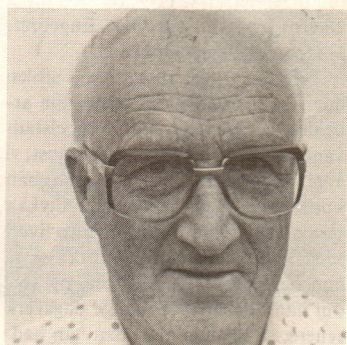
Øivind Myrvold
Arbeiderpartiet

Kristoffer Rønning
Arbeiderpartiet

Hans Østeng
Arbeiderpartiet

Johan Bang Johansen
Arbeiderpartiet

Reidar Larsen
Arbeiderpartiet

Marit Berntsen
Arbeiderpartiet

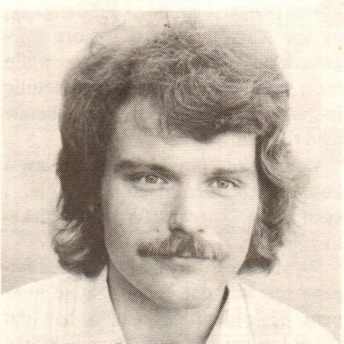
Tore Røtterud
Arbeiderpartiet

Else Kulsrud
Arbeiderpartiet

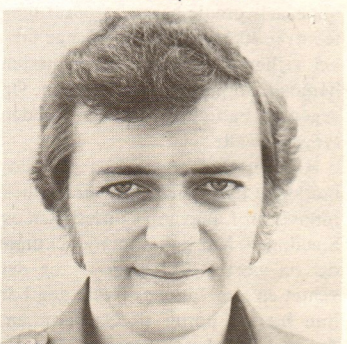
Abbi Rui
Arbeiderpartiet

Bjørn Rustad
Arbeiderpartiet

Tove Hoff
Arbeiderpartiet

Olav Kjensbekk
Arbeiderpartiet

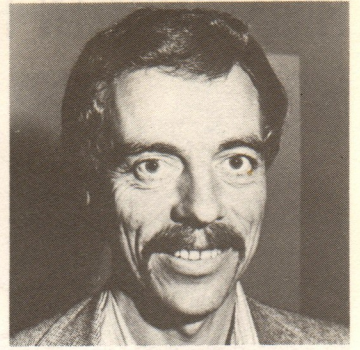
Dag Bjørnstad
Arbeiderpartiet

Gunvor Johansen
Høyre

Paul Martin Haga
Høyre

Kjell Kåråsen
Høyre

Tor Skaug
Høyre

Peder Sandholt
Høyre

Frøydis Brekke
Høyre

Ragnhild Nordby
Høyre

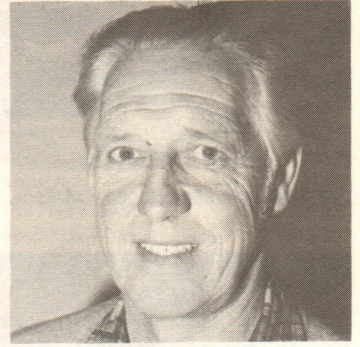
Tormod Eek
Høyre

Arne Werner
Senterpartiet

Ole W. Kavli
Senterpartiet

Even Engh
Senterpartiet

Ingerid Slattum
Senterpartiet

Knut Skatvedt
Senterpartiet

Roar Moe
Senterpartiet

Halvard Hansen
Kristelig Folkeparti

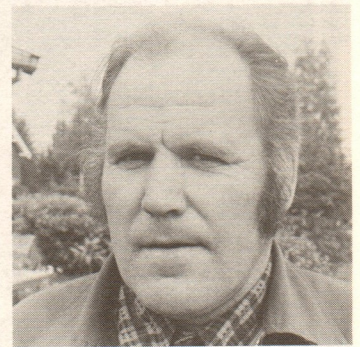
John Lerberg
Kristelig Folkeparti

Enok Bye
Kristelig Folkeparti

Helge Stiksrud
Venstre

Gunnar Vøien
Sosialistisk Venstreparti

FRELSESARMEEN I BYGDA 70 ÅR

Brigader Oskar Johnsson med frue Ingegjørd ledet jubileumsmarkeringen.

I begynnelsen av oktober feiret Frelsesarmeen i Bjerke sitt virke i bygda gjennom 70 år. Jubileet ble markert med et større festmøte i Bjerke Velhus, etterfulgt av møter i Frelsesarmeens eget hus «Arken». Våre bilder her er fra sistnevnte sted.

ROB

Fra jubileumsmarkeringen i «Arken».

Frelsessoldater ved Nannestad korps samlet utenfor «Arken».

Preståsen utvides nordover:

Kommunen kjøper 45 mål tomtegrunn i Bjørkåsen

Det er inngått en avtale mellom kommunen og Hilda Toftner om kjøp av 45 mål tomtegrunn i Bjørkåsen. Formålet med kjøpet er at kommunen fortsatt skal kunne tilby boligtomter i Midtbygda. Arealet ligger i nær tilknytning til Preståsen boligfelt, der tomtearealene nå så godt som fullt ut er oppbrukt. Kjøpesum for de 45 målene er 225 000 kroner.

I den tidligere vedtatte soneplanen for Midtbygda går det fram at en fortsatt utvidelse av Preståsen boligfelt skal skje i retning nordover mot og inkludert Bjørkåsen. Dette ved-

taket dannet bakgrunn for ordførers forhandlinger med grunneiere i dette området, og det er et resultat av disse forhandlingene at en kjøpsavtale om 45 mål nå foreligger.

Kjøpesummen skal dekkes med 25 000 kroner kontant og resten i form av grunnkjøpsobligasjoner med løpetid over 15 år. Eienfommen ble formelt overdratt til kommunen pr. 1. oktober i år.

Kommunen skal fortsatt arbeide for ervervelse av større arealer for framtidig boligreising i nær tilknytning til det området som nå er kjøpt.

ROB

Sargassohavet — hvor er vel det?

Eventyr fra virkeligheten

Det står i leksikonet:

«Sargassohavet, tropisk havområde i Atlanterhavet, gyteplass for ål.»

Sargassohavet, for et vidunderlig navn. Kanskje livets opprinnelse og begynnelse. Her begynner eventyret:

Et åleegg sprekker og blir til åtelarve. Sammen med milliarder andre åtelarver følger den Golfstrømmen mot nord, og etter tre år når den en norsk fjord. Nå er den en ål, stor som en stoppenål.

Fra det salte vannet går den inn fjorden, opp elven, til sjøen inne i landet.

Her lever den i mange år, det veksler med sommer, vinter og vår.

Og så en mørk oktobernatt, kjenner den en uro i sitt kalde fiskeblod.

Det er naturens forunderlige lov, en draging tilbake til utgangspunktet.

Den går ut fjorden, kjenner saltvannet i sine gjeller, og setter kursen mot:

SARGASSOHAVET.

Uten kompass, og uten å ta til seg føde går den syv tusen kilometer tilbake til gyteplassen.

Her gyter den sin rogn, eller sprøyter ut sin melke, og forsvinner, - - -

EVENTYRET er slutt!

T.W.

Stopp for Ekermoen barnepark

Nannestad husmorlag så seg i høst nødt til å stenge sin barnepark i Midtbygda. Dette på grunn av at huset der Ekermoen barnepark holdt til var i en så dårlig forfatning at en fortsatt drift ikke var mulig eller forsvarlig. Huset var gammelt, og det ville være nødvendig med svært store påkostninger for å bringe det opp til en brukbar standard. En sterkt medvirkende faktor til at husmorlaget gav opp var at pøbel det siste året stadig herjet vilt med ruteknusing og andre ødeleggelser. Ekermoen har siden starten i 1973 dekket et behov for barnepark i Midtbygda.

— Foruten barnepark har det også vært drevet seksårs-klubb, lekestue, arbeidsstue, speidervirksomhet og søndagsskole i det samme huset, sier Bjørg Ulrichsen i Nannestad husmorlag. — Men til tross for at huset ellers passet ganske godt til aktivitetene, var huset i høst i en slik tilstand at det ikke lenger kunne benyttes. Om vinteren frøs både vann og kloakk, og dette medførte lekkasjer og oversvømmelser. Huset var ellers kaldt, noe som blant annet førte til store fyringsutgifter. Når WC frøs om vinteren hadde vi da heller ikke annet å gjøre enn å sende barna hjem igjen.

— Huset var også utsatt for ødeleggelser utenfra?

— Pøbel har stått for utallige innbrudd og knusing av vindusruter. Satte vi inn nye vinduer, ble de knust igjen omtrent med det samme. Også inne i huset ble det ødelagt og romstert ganske forferdelig.

— Dette kostet vel laget mange penger?

— Hele barneparken ble etter hvert en stor økonomisk belastning for oss. Ødelggelsene var her en faktor, fyringsutgiftene en annen. Dessuten hadde vi lønnsutgifter til to parktanter. I 1979 hadde barneparken et underskudd på 29 000 kroner. Vi fikk 14 000 kroner av kommunen, resten måtte vi dekke ved egne tiltak. Ikke lysere ble situasjonen etter ytterligere reduksjon av det kommunale tilskuddet.

— Er det fortsatt behov for en barnepark i Midtbygda?

— Så absolutt, og vi er svært interessert i en fortsatt drift. Men betingelsen for dette må være at kommunen er behjelpelig med et sted å være. Når det gjelder seksårs-klubben, lekestue og arbeidsstue vil vi for øvrig søke om plass for disse aktivitetene i skolene.

— Det er behov for en barnepark i Midtbygda, sier barnehagenemndas formann Abbi Rui, som beklager at Ekermoen barnepark måtte stenge sine dører. — Barnetallet er høyt, noe som har ført til at Midtbygda står høyest på prioriteringslista over bygg av heldags barnehager. Men dette er noe fram i tiden, og uansett vil det fortsatt være behov for et sted som Ekermoen har representert. Vi i nemnda forstår imidlertid beslutningen om nedleggelse av barneparken. Barnehagenemnda på sin side er innstilt på å bidra til en ny løsning så langt som dette er mulig.

Spørsmålet om et nytt sted å være og en sikring av fortsatt drift av en barnepark i Midtbygda vil bli videre behandlet av de kommunale organer.

ROB

Menneskekjær Mikkel

Til vanlig er reven et dyr som av instinkt helst holder seg på betryggende avstand fra folk. Men av og til, ukjent av hvilken grunn, er det enkelte dyr som ser ut til å trives utmerket i samvær med mennesker. En slik rev har i hele sommer og høst holdt til i Midtbygda, der den i sene kveldstimer stadig har vært å se på vandring nær sagt fra hus til hus. Så tam ble den etter hvert at den villig spiste fra hånden til de som måtte ha en matbit

til overs. Og når folk gikk en spaseretur om kvelden hendte det ofte at reven slo følge som en annen hund. Folk ble derfor glad i denne fribente skapningen, og det var sterke ønsker om at den måtte få overleve all slags jakt.

Bildet her viser den menneskekjære Mikkel på besøk ved et hus i Midtbygda. At det ble fotografert med blitz affekterte overhodet ikke den samme Mikkel. ROB

Flest avgav stemmer til kommunestyrevalget

Høstens valg var som kjent et dobbeltvalg, der det både skulle velges representanter til vårt kommunestyre og til fylkestinget. Det viste seg her at det ble avgitt flest stemmer til kommunevalget, der valgstyret kunne notere 3748 avgitte stemmer. Fylkesvalget hadde her oppnådd 3604 stemmer.

Fylkestingvalgets stemmer fordelte seg således på partiene:

Det norske Arbeiderparti	1653
Høyre	713
Senterpartiet	542
Kristelig Folkeparti	281
Venstre	123
Det Nye Folkepartiet	58
Fremskrittspartiet	109
Sosialistisk Venstreparti	111
Norges Kommunistiske parti	10

Og ved kommunestyrevalget ble det avgitt følgende stemmer:

Det norske Arbeiderparti	1723
Høyre	735
Senterpartiet	601
Kristelig Folkeparti	287
Venstre	131
Det Nye Folkepartiet	83
Sosialistisk Venstreparti	125

EIDSVOLL INDUSTRI

Siden Eidsvoll Industri etablerte seg med avdeling i bygda vår har kommunen gitt et månedlig tilskudd til husleie på 1367 kroner. Det var forutsetningen at når bedriften flyttet inn i egne lokaler, så skulle dette tilskuddet falle bort. Nå ble innflyttingen forsinket i to måneder, og formannskapet har gjort tilleggsbevilgning for å dekke tilskuddet også i forsinkelsesperioden. ROB

Knusing av vindusruter hørte nesten til nattens orden.

Ekermoen barnepark har holdt til her siden 1973. Men husets forfall og ramps herjing har ført til at husmorlaget nå står uten sted å være for sin barnepark.

Fra en spennende opptelling valgnatta.

Veger i Nannestad før og nå

Av Johan Ryddingstad

Etter avsluttet serie om våre skolars historie, har Bygdespeilet på ny anmodet vår lokalhistoriker Johan Ryddingstad om flere beretninger av historisk karakter. Og som vanlig stilte samme Ryddingstad seg omgående positiv til henvendelsen. Valget falt på emnet veger i Nannestad før og nå. Vi bringer her beretningen om hvorledes det var å ta seg fram fra sted til sted, fra sagatiden og framover mot vår egen tid.

Ei bygds samferdselsmidler henger nøye sammen med dens kultur og økonomiske forhold. Helt fra sagatida viser det seg at skulle en få utrettet noe, måtte framkomsten være noenlunde bra. Det samme gjelder også nå for tida. Derfor har også krava til vegene vokst med åra.

Lenge før det vi kaller historisk tid, har folk fulgt visse stier, ofte dyrestier, når de skulle fare mellom gardene eller bygdene. Over innmark var det simpelthen nødvendig å ha faste stier, for ingen bonde kunne finne seg i at gående folk vasset gjennom åker og eng, nå et sted og neste gang et annet sted. Folk har også alltid foretrukket sammenhengende ladeveg der det var mulig, slik at de slapp snart å bruke båt, og snart å stige til hest igjen.

Den praktiske betydning av vegene var ikke ukjent for sagatidens menn. Trafikken var ikke bare bundet til visse dalfører, men så langt tilbake i tida vi kan følge vegene til bestemte veglinjer, har disse ikke skiftet nevneverdig fra tid til annen.

I gammel tid rei folk fra Nannestad til Oslo, til Eidsvoll, til Østerdalen eller hvor de nå skulle. En forfatter har skrevet om folk i innlandet: «Båtene deres er dårlige, og folk der har ikke noe greie på båter... Enda vegen faller makeligere over vatnet, velger de landevegen hvis den er noenlunde farbar.» Dette passer kanskje dårlig på folk i Nannestad, for her har vi mange fosser som er vanskelig å passere. Likevel er det nok brukt båter her i gammel tid. Flere gravhauger forteller om dette. På Sør-Kringler er det en som kan tyde på at det er gravet ned en båt, foruten en eller flere personer.

Allerede i sagatiden (1170–1400) fantes det veger/stier, både gode og dårlige. I hver bygd var det gjerne en allmannaveg gjennom de strøk hvor det var lettest å komme fram. De andre vegene, tverrvegene, var seterveger eller gardsveger. Ingen av dem var kjørveger, så «tungtrafikken» foregikk på vinterføre.

Sommerveg og vinterveg fulgte ikke alltid samme rute. Enn finnes det steder med særskilte vinter- og sommerveger i skogen. I Nannestad er det ikke lenge siden at kjøring fra allmenningene hadde særskilte vinterveger. Nå er det ikke lenger det vi kalte allmenningstrafikk med lange rekker av hester med tømmerlass eller vedlass.

Nannestadvegen

Pilegrimer som skulle til Nidaros, medførte trafikk gjennom Nannestad. Noen av dem kom fra Oslo gjennom Skedsmo, Gjerdrum og Nannestad til sørenden av Hurdalsjøen. Her traff de andre pilegrimer som kom om Fetsund, Sørum og Ullensaker. Allerede fra den tida da kristendommen ble innført, var det etter datidas målestokk stor trafikk på vegen gjennom Nannestad av pilegrimer som skulle til Hellig Olavs sølvbeslåtte kiste i Nidarosdomen.

Ribbungene, et opprørsparti, stiftet av rester av baglerne, hersket i noen år over Romerike, men ble jaget vekk av Håkon Håkonson i 1227. Da ble Nannestadvegen brukt. Vi kan vel også gå ut fra at vegen også ble brukt da Skule Bårdson vant over birkeveinerne i slaget ved Låke i 1240.

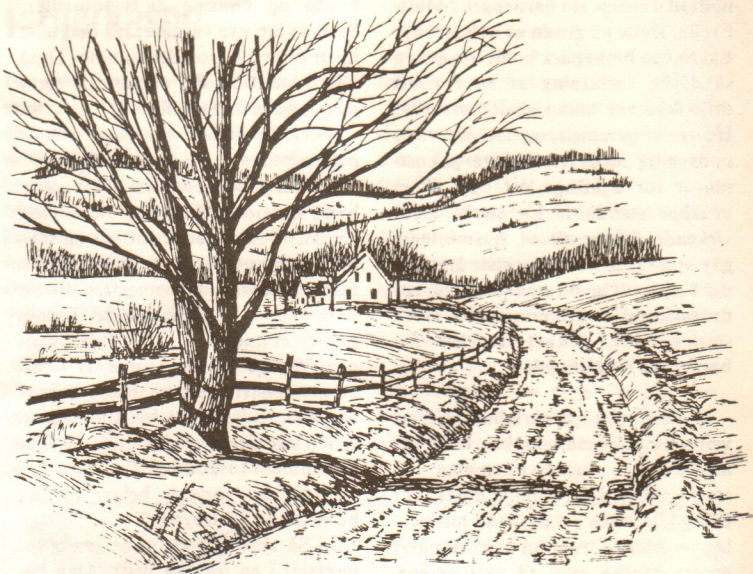
I begynnelsen av 1500-tallet, da vannsagene var av stor betydning, var det stor trafikk med transport av bord og planker fra sagene, særlig fra Hurdal. Denne transporten gikk Nannestadvegen, som allerede den gang var av stor betydning.

Mellom Nannestad og Oslo har det alltid vært mye trafikk. Fra Oslo gikk en hovedveg over Etterstad, Alnabru og Høybråten, der hvor Strømsvegen går nå. Videre gikk vegen over Brånås til Skedsmo kjerke. Mellom Skedsmo og Nannestad og videre til Eidsvoll har det helt fra sagatida vært så mye samband at det sikkert har vært veg. De eldste vegkart fra omkring 1700 viser ingen veg her, for bare hovedveger ble tatt med på disse kartene. Mellom Skedsmo og Bjørke i Nannestad lå det mange store gardar og flere kjerker, og biskop Jens Nilsson forteller oss nøyaktig hvor vegen gikk.

Biskop Jens Nilssons reise 1594

Denne reisebeskrivelse står i bygdeboka 4. bind, så jeg tar bare med det viktigste, det som viser hvor vegen gikk.

Biskopen kom fra Eidsvoll med båt på Andelva til Bjørvika, som den søndre delen av Hurdalssjøen ble

kalt. Der lå det to setrer, Limset-setra i øst og Stensgård-setra i vest. Det var tre pileskudd mellom setrene. Stensgård-setra var seter for sognepresten i Nannestad. Videre reiste biskopen med skyss «på en blød, slem veg» til Vika, og så forbi Stensgård-setra, Herberg og Kopperudmoen. Han nevner også Stenset, Holkebu, Maura, garden Bjørke, hvor det var ei lita kjerke, hvor det var gudstjeneste en eller to ganger i året, av og til oftere.

Herfra reiste biskopen over en skog til Nannestad prestegård. Der overnattet han og reiste dagen etter forbi garden Nannestad og videre til Låke, tre eller fire pileskudd fra kjerka. Herfra reiste han videre forbi Hafstad og Homble og over Homblebrua og videre forbi Slattum, Jahr, Austad, Eik, Erpestad over Holter bru til Holter kjerke.

Biskopen hadde altså kjørt over Hombledalen langs åsen et stykke og ned Austad-vegen. Så skrev han at øst for Austad-garden renner Leira, og der kom den østre vegen igjen, som vi skulle ha fulgt, føyer han til.

Det gikk altså også den gang veg fra Homble om Engelstad-korset til Holter.

Videre reiste han fra Austad «gjennom en slem dal og opp en bakke» til Eik, forbi to gardar Erpestad, så over Holter bru opp en bakke til Holter kjerke. I Holter skiftet han hester og reiste så videre forbi Løkem, Haga, Foss kjerke i Holter til Løvstad, den første garden i Gjerdrum.

Men hvor gikk så vegen før Jens Nilssons tid? Vi har få nøyaktige opplysninger om dette, men vi har en del holdepunkter. De faste stasjoner som Jens Nilsson nevner, omtales også som stasjoner i sagaene, f.eks. ferjesteder og bruer. Vi har noen nøyaktige reiseruter fra sagatiden, som faller sammen med veger fra seinere tid. Når vi så — i store trekk — finner samme veglinjer i sagatiden, i Jens Nilssons reisebeskrivelse og i nyere tid, kan vi trekke den slutning at vegene helt fra omkring år 1000 i store trekk har fulgt samme linjer. Gamle stedsnavn viser også at denne slutning er riktig.

Dagens veger i bygda har i de senere årene gjennomgått store forbedringer.

Samferdsel Nannestad/Hadeland

Sagaene nevner flere ganger ferdsel mellom Hadeland og Romerike. For det meste har vegen gått gjennom Hakadal til Romerike, men også andre veger er kjent. I Håkon Håkonsons saga blir det nevnt en veg mellom Romerike og Hadeland om Asakskogen, en veg som var svært dårlig. Det var forholdsvis livlig samband mellom Romerike og Hadeland under borgerkrigene (1130—1240) og ved de årlige tingferder for hadelendingene, når de hver sommer 17. juni skulle til lagtinget på Eidsvoll.

Bygging av veger

Så langt fram i tida som på 1700-tallet ble det gjort lite for å bedre vegene. Folk gikk, rei eller kanskje skranglet seg fram med et eller annet kjøretøy, f.eks. det som ble kalt sleip. Den ble ganske enkelt laget av to staurer eller stokker, som gjorde nytte som drag for hesten. Tvers over disse stokkene ble det spikret noen bord og på dem ei kasse, og dermed var doningen ferdig. Sleip er blitt brukt helt ned til vår tid.

De få bruene som var, måtte holdes i stand. I det verste blauthol ble det kastet sten eller litt jord, men ellers ble det ikke gjort noe med de såkalte vegene.

Så begynte staten å bygge veger. På kongelig befaling fikk Norge sin første veg, som skulle føre varer til og fra Kongsberg med sin gruvedrift. Nå ble det *statsveger*. Det blir et skille i det norske vegvesens historie. Det gamle bondesamfunnet hadde hatt sine veger, bruer og ferjesteder til letelse for den jevne trafikk mellom og i bygdene. Nå kom det nye krav, og bondesamfunnet maktet ikke å lage veger for det nye samfunnet som kom. Staten måtte overta.

Omkring 1750 ble det bygd mange veger, kongeveger ble de kalt. Ingen slike gikk gjennom Nannestad, men til gjengjeld måtte bøndene utføre

pliktarbeid på de nærmeste kongevegene.

I en oppgave over vegene i Akershus står det at i 1792 gikk det bare en veg gjennom Nannestad. Det begynte i Bjørke annekst og gikk forbi Nannestad hovedkjerke til Gjerdrum. Videre står det: «De andre vegene i Nannestad er alle ubetydelige.»

Gjennom Nannestad gikk det altså ingen kongeveg, men derfor skulle ikke bønder og husmenn i bygda slippe vegarbeid. De nærmeste kongeveger var Trondheimsvegen gjennom Ullensaker og Bergensvegen gjennom Nittedal. Til disse vegene ble bønder og husmenn i Nannestad utskrevet til vegarbeid, fra hovedsognet til Ullensaker, fra Holter sogn til Hakadal og fra Bjørke sogn til Hurdalsvegen. De som ikke møtte, ble ilagt en bot på 32 skilling for hver dag de ikke møtte.

Litt etter 1800 kom det framlegg fra Hadeland om veg til Nannestad pga. at dragon-eskadroner måtte dra over skogen til Gardermoen. I skrevet stod at vegen var «en Skræk og en virkelig Byrde», som tok 4 dager over skogen og en femte for at hestene skulle få hvile. Nannestad hadde kjerreveg til Helleren, og meningen var at hadelendingene skulle bygge veg om Skjerva til Helleren. Folk fra Bjørke ble pålagt arbeid på vegen til Hadeland.

I åra like etter 1800 ble det lagt noen nye veger i bygda, og hovedvegen ble rotelagt i 1826. Alle som hadde eiendom ble tildelt et vegstykke som de skulle holde i stand. Mellom vegstykkene ble det satt opp merker, noen i stein med innhogget navn på eiendommen og gards- og bruksnummer, andre i tre, som regel svartmalte med hvite bokstaver og tall. Av og til kom lensmannen og så etter om det pliktige vegarbeid var utført. Vegene var likevel ikke så gode eller så viktige for ferdselen at de kunne regnes som hovedveger. I den nevnte oppgave over vegene i Akershus står det at Nannestad og Gjerdrum hadde de dårligste vegene.

Ser vi bort fra de aller nødvendigste utbedringene på vegene, kom

en egentlig vegbygging ikke i gang før i slutten av 1850-åra. I et brev fra ordføreren i 1861 skriver han at enkelte veger «ikke var fremkommelige med Heste og Redskaper, men som oftest måtte disse igjensættes, og den Reisende måtte tage tilfods og bære sit Tøi, om sådant medbragtes.»

Nannestad er av naturen delt i to deler ved at Leira, som går i nord-sørlig retning, danner grensen. På østsida gikk Hovedvegen, som var en forholdsvis gammel veg, men på vestsida var det ikke veg fra Kjørstad i Holter til Kringlerdalen før i 1914. Den forholdsvis store bebyggelsen langs åsene hadde bare tverrveger over til Hovedvegen.

Vegen fra Kjørstad langs åsen ble lagt stykkevis. I 1868 ble det undersøkt om det var mulig å få lagt veg fra Langerud til Nordby, men dette arbeidet kom ikke i gang før i 1909. Når dette vegstykket ikke ble tatt med da vegen til Langerud ble lagt i 1857, var årsaken den at trafikken fra bebyggelsen ved Langerud kunne gå over Hombledalen, og fra Kringler, Ruud, Eskerud, Nordby og Melby over Låkedalen. Vegen fra Kjørstad til Langerud var ferdig i 1862.

Ved anbud ble vegarbeidet på strekningen Langerud — Rotua satt bort til Lars Kåråsen for 5900 kr. Arbeidet begynte 1909 og var ferdig i 1911. Vegstykket Rotua — Nordbyvegskillet ble satt bort til M.O. Ruud, Lyshaug, for 5600 kr. Det var ferdig 1912. Fra Nordbyvegskillet til Sør-Kringler var vegen ferdig 1914.

Vegarbeidet fra Sør-Kringler til Kringlerdalen ble satt bort til M.O. Ruud. Dermed var det veg fra Langerud til Kringlerdalen, 51 år etter at vegen til Langerud var ferdig i 1862. Vegstrekningen fra Sør-Kringler til Kringlerdalen ble seinere lagt om og var ferdig 1921. Mellom Kringlerdalen og Økern hadde vegen vært rotelagt fra 1826. Vegen videre fra Økern til Maura ble bygd 1920-25.

Dermed var Åsvegen en sammenhengende veg i vestre del av Nannestad.

Vedlikehold av vegene

Det første vi vet om vedlikehold av veger i bygda er fra 1475, men det var om gamle forhold, så det var noe vedlikehold også før denne tida. I en rettssak ble det opplyst at både Nannestad hovedsogn og Bjørke sogn betalte en skog-skatt for å få brøytet og ryddet vegen om Asakskogen til Surka. Dette var den gamle vegen mellom Hadeland og Romerike. Her har folk dratt mellom bygdene i uminnelige tider, og vi vet ikke hvor gammel vegen er. Like nord for der hvor vegen kommer ned til bygda, ligger bygdeborgen Borhaugkampen med god utsikt ut over Leiras dalføre, der kanskje plyndringsflokker kom i folkevandringstida omkring 500 e. Kr.

Det var bøndene som hadde inter-

Men enda finnes det idylliske veger av «god» gammeldags kvalitet.

esse av vegene, og det var de som måtte holde dem i stand. Det var ikke tale om at staten skulle koste anlegg eller vedlikehold. Etter hvert ble det slik at staten hadde en viss kontroll med vedlikeholdet.

Utover på 1500-tallet tok trafikken til å auke østafjells som ellers i landet. Som nevnt var det bøndene som måtte holde vegene i stand, og de klaget over at det stadig ble mere arbeid med dette. Men det hjalp ikke. Kongen innskjerpet lovens ord om at veger og bruer skulle være i stand, så «at den Reisende ei med så stor Besværing hidindtil kan frem komme». Kongen krevde at vegen skulle kunne kjøres med vogn om sommeren. Dette var luksus for bøndene som ikke hadde vogner.

Det var ikke bare vegene som skulle holdes i stand, men også bruene. Alle de gamle bruene var bygd på pæler. I 1865 ble det bestemt å bygge brua over Holterdalsbekken av stein, dvs. med brukar av stein og ei kort trebru. I de nærmeste åra ble nesten alle bruene over tverrbekkene bygd om på denne måten. Gardbrukerne kjørte fram stein og trematerialer, kommunen leide og betalte en som ble kalt «murmester» til å lede arbeidet med å mure brukarene, mens resten av arbeidet ble utført som pliktarbeid. Hvert sogn skulle bygge sine egne bruer. Brukarene var mange steder svært høge og raste snart ned, og det kostet ganske mye å holde dem i stand. Etter hvert ble de bygd om, og de fleste bruer fra 1860-åra var ombygd før 1900.

Stier over åsen til Nittedal

Over åsen var det for knapt 100 år siden ikke det vi nå for tida kaller veger, men bare stier. De fleste av dem er nå vanskelig å finne, og noen er helt borte. De er vokst til med trær og gras på grunn av at verken folk eller dyr har brukt dem i den seinere tid.

På et gammalt kart — uten årstall

Bruer over elver og bekker var da som nå et problem for vegbyggerne. Låkedalen har århundres tradisjoner som brused. Her dagens Låkedalsbru, heller ikke helt ung av år.

OVER TIL SIDE 18

— i ei bok om Romerike har jeg funnet en sti over åsen til Hakadal. Kartet er lite, og det ser ut som at stien er tegnet på etter at kartet ble trykt, så det kanskje er lite å stole på. Stien er tegnet på fra Eskerud og så like sør for Bjertnessjøen over Engelstadvangen og videre stort sett der hvor det nå går veg forbi Hakkim om Aas til Hakadals verk.

På samme kartet går det en sti fra Røtterudsmoen over Sø-setra, og denne stien ble brukt da Bergverksaktieselskapet Norge bygde det første huset på Engelstadvangen i 1906. Etter 1908, da det ble bygd veg fra Nannestad til Engelstadvangen, er ikke denne stien brukt, og den står heller ikke på nyere kart.

Over Engelstadvangen har det fra gammel tid vært mye trafikk forbi Hakkim til Hakadal. Mange i Nannestad har hatt arbeid hos godseieren på Aas, og har derfor hatt sine ukentlige turer over åsen.

Et tysk kart fra 1939 og et engelsk kart uten årstall, men fra krigstida 1940—45, har disse stiene:

Fra Kopperud går det en mindre god sti, som kommer inn på en noe bedre sti fra Langerud. Videre går stien over Sø-setra. Fra Sø-setra går en sti som ble kalt «Bystien», og dette navnet forteller at den ble brukt av folk som skulle til Kristiania. Videre gikk den på østsida av Stor-øyungen forbi Tjernsli, hvor det omkring 1915 bodde folk. De hadde litt dyrket jord og ku og gris. Mannen var visstnok skogsarbeider. De gikk til Hakadal og handlet. Litt seinere flyttet de til Nannestad. Stien gikk videre over Kirkebyvangen sørover «Høgda», hvor det var et hus. Der bodde det en mann helt alene på samme tid som nevnt foran.

Fra Aarstad gikk en veg i vestlig retning over Vardåsen forbi et lite tjern og videre til Stor-øyungen, hvor den kom sammen med stien fra Kopperud og Langerud og videre til Kirkebyvangen.

En sti fra Haug meieri gikk i samme retning som stien fra Aarstad, men noe sønnafør denne, også over Vardåsen, forbi Bekkestua og videre

til Kirkebyvangen. Fra Trøgstad og Trøgstadberget gikk en sti rett vestover til Stor-øyungen og videre til Kirkebyvangen.

De sistnevnte stier over åsen fra Nannestad gikk over Kirkebyvangen, hvor det så var sti videre til Hakadal kjerke, forbi det nåværende Glitre sanatorium.

Stiene over åsen til Nittedal ble brukt av folk som skulle til Kristiania. Eldre folk kan fortelle at når en mann skulle selge f.eks. en kalv, tok han en tur til fots til byen for å få greie på prisen. Så gikk han samme sti hjem igjen, og var prisen tilfredsstillende, slaktet han kalven, tok den på ryggen og gikk med den til byen. Voksne dyr som skulle selges, måtte gå den vanlige kjørevegen.

Hvor gikk så folk videre fra Hakadal? De gikk videre gjennom Nittedal og over Gjelleråsen til et hvilested, Bånkallenga. Her eller på Sveiva var det vanlig både for gående og kjørende å ta inn for å få seg mat og for å hvile. Derfra var det ikke langt til byen.

Det har vært vanskelig å få oversikt over disse stiene over åsen. Kartene har ikke vært like, og ofte har ett kart vist noe av stien, og et annet kar har vist resten. Geografisk Oppmåling kunne heller ikke gi opplysninger av nevneverdig betydning.

For å få bedre opplysning om disse stiene har jeg snakket med karer som bor langs Åsvegen. Mest har jeg fått greie på av Hans Sydhagen, som i sin ungdom har gått de fleste av disse stiene. Da han også har en meget god hukommelse, har han gitt meg opplysninger som kanskje ingen annen kunne gitt meg. På den måten har jeg fått med en del som ikke kartene kunne fortelle.

JULESTEMNING

Tre dikt om jul
av Bygdespeilets husdikter
Trygve Wærhaug

JULEKORT

O jul med din glede!
Lett fallende snø i rimklede busker og trær
legger sitt lunende hvite teppe over hardfrossen bakke.
Fuglebandet på plass på staken, røde, grønne
og hvite lys på treet på terrassen.
Adventstake og julestjerne lyser i vinduet.
Sprakende ild på peisen, lunende god varme i stua.
Juletreet med stjernen i toppen, glitrer om kapp
med bildet på tv-skjermen.
Dempede julesanger fra stereoanlegget,
og en haug med pakker under juletreet.
Spisebordet, med juleduk og levende lys
er dekket til fire.
Mor, far, storebror og lillesøster.
Her mangler ingen.
Her er trygghet, harmoni, lykke, — — —

ENSOM JUL

Det er over midnatt, men enda lyser det
fra lampa i taket.
Lyset faller på ei seng, et bord, en stol.
Rommet er lite.
Askebegeret er fullt av stomper og utbrente fyrstikker.
På bordet står tomme flasker og glass,
og på gulvet foran senga ligger V.G.
Mannen i senga strekker ut armen og tar
seg en sigarett.
Han tenner sigaretten og slukker lyset.
Sigaretten gløder i mørket — — —

MINNENES JUL

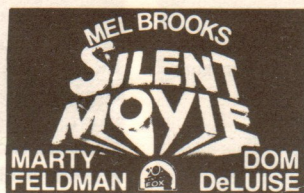
Det er Martins første jul på Pleiehjemmet.
Han ligger og stirrer i taket.
En firkantet, slett plate.
Ikke en sprekk eller kvist bryter
den hvite flaten.
Her nytter det ikke å telle bord. —
Han har hatt besøk i kveld,
julegleden står på bordet.
Nå er han alene.
Det er stille.
En GOD stillhet.
Han ligger og kjenner minnene strømmer på.
Minner fra jula der hjemme, —
fra barndommen, — ungdommen. — — —

NANNESTAD KOMMUNALE KINO
KINOPROGRAM

Forkortelser: Ly (Lyngås), N (Nannestad kommunehus), Bj (Bjerke Velhus)

Ly 25/11, N 28/11, Bj 2/12 (B)

Ly 25/11, N 28/11, Bj 2/12 (V)
 Billettpris kr. 8,—

Ly 2/12, N 5/12, Bj 9/12
 (B/5 år)

Ly 2/12, N 5/12, Bj 9/12 (V)
 Billettpris kr. 10,—

Ly 9/12, N 12/12, Bj 16/12 (V)
 Billettpris kr. 10,—

Ly 6/1, N 9/1, Bj 13/1 (B/5 år)

Ly 6/1, N 9/1, Bj 13/1 (V)
 Billettpris kr. 10,—

Ly 13/1, N 16/1, Bj 20/1 (B)

Ly 13/1, N 16/1, Bj 20/1 (V)
 Billettpris kr. 10,—

Ly 20/1, N 23/1,
 Bj 27/1 (U)

Billettpris
 Ungdom kr. 10,—
 Voksne kr. 15,—
 Tillatt for ungdom
 på 1. forestilling

Sound Recorded with the
 Making Films Sound Better
 DOLBY SYSTEM
 Noise Reduction - High Fidelity

Ly 27/1, N 30/1, Bj 3/2 (B/5 år)

SYV
 UOVERVINNERLIGE
 kommer igjen (Return of the Seven)

Ly 27/1, N 30/1, Bj 3/2 (V)

Ly 3/2, N 6/2, Bj 10/2 (B/5 år)

Ly 3/2, N 6/2, Bj 10/2 (V)
 Billettpris kr. 10,—

Ly 10/2, N 13/2, Bj 17/2 (B)

Ly 10/2, N 13/2, Bj 17/2 (V)

Ly 17/2, N 20/2, Bj 24/2 (U)

FILMER SOM KOMMER:

Liv i leiren, Capricorn one, Hjørtejegeren, Harde kræsje og svidd gummi, Robin Hood og hans bueskyttere, Den rosa panteren tar hevn, Boys from Brazil, Flatfoot slår knock out, Tarzan og havfruen, Flukten fra Athena, Kjemp eller dø, Hombre med flere.

Lokal humor

Julebord

Det var i julebordenes tid sist vinter at en bjørsokning kom noe seint hjem igjen. Mannen var sulten og rotet rundt i kjøkkenet etter noe å spise. En del ustø var han nok også, men ikke verre enn at han etter en tid kom inn til kona i soveværelset og sa:

— Du Olga, er det fjør på jule-nøttene?

— Nå tøyser du fælt. Nøtter har da ikke fjør!

— Da er jeg redd jeg har spist opp kanarifugger'n, sa bjørsokningen.

Logisk

— Håssen kan du være så sikker på at Gud var en mann, sa en smårolling på Eker skole.

— Jo, det er klart, sa den andre. Hadde han vært ei dame så hadde'n selvfølgelig hett Gudrun!

Brukte høl

Det er en kjensgjerning at enkelte deler av bygda blir sterkt plaget av flystøy. En dame fra Moreppen hadde hørt seg lei på dette, og oppsøkte stasjonsjefen på Gardermoen for å klage på flystøyen og spesielt de kraftige smellene som av og til ble registrert.

— De forstår det, frue, sa stasjonsjefen, — at disse smellene oppstår hver gang et fly passerer gjennom lydturen.

— Je skjønner det, sa damen, — men gikk det ikke an at dere kunne benytte det samme hølet som dere fløy gjennom første gangen!

Uff da!

En kar fra Midtbygda dro til Ullevål for å se på årets cupfinale. Når han kom til billettluke var det imidlertid bare billetter til 50 kroner pr. stykke tilbake, og dette syntes vår venn var i drøyeste laget.

— For den prisen kan jeg like godt dra på byen og få meg kvinnfolk, sa nannestadkaren.

— Det er nok så, sa billettøren, — men du får neppe to omganger å 45 minutter, og attpåtil hønnesmusikk i pausen!

Byggematerialer

— Først fekk jeg nyregrus, så åreforkalking og nå har jeg jamen fått vatn i kneet, kom det jamrende fra en holterkar.

— Da må du sannelig sikre deg tomt i Eltonåsen mens du har materialene, kom det trøstende fra kameraten.

Ikke så farlig

I en førsteklasse ved en av våre barneskoler rakte en dag lille Trine handa i været og spurte:

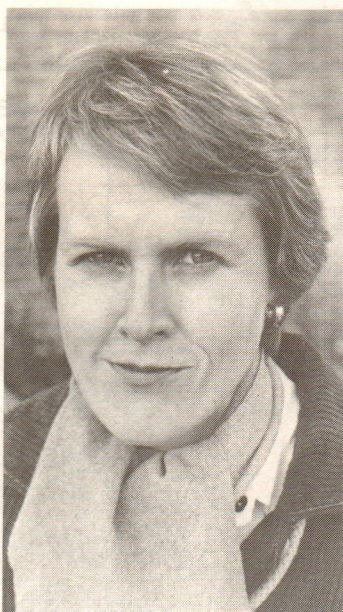
— Frøken, er det sant at jeg kan få barn?

— Ja, det er klart, svarte frøken, — men ikke på mange år enda.

Da kom det spontant fra en av gutta på bakerste benk:

— Der kan du høre da, din reddhara!

ROB

«Speil-isen»

Siden Liv Røtterud i forrige nummer sendte «Speil-isen» videre til Bjørg Prestbakmo, har alle holdt pusten.

Og her har vi Bjørg, på sitt barndoms nordlandsk:

Dem skulle gjøre en sædelighets unnjersøkelse i Norge. Så tok dem ei jenta fra Sørland, ei fra Vestland og ei fra Nord-Norge og stilte dem samme spørsmålet. Det va sånn her: Ka ville du ha gjort voss du blei plassert på ei øde øy fujll av mannfolk?

Først blei ho fra Sørland sport, og ho svarte at ho ville falle på kne og be Gud hjelpe sær. Ho fra Vestland sa at ho ville velle ut den sterkaste mannj' og be han beskjøtte sær.

Tel slutt blei ho fra Nord-Norge sport.

Ho svarte at ho første spørsmåle, men ho skjønnte ikkje problemstillinga!

Bjørg sender «Speil-isen» videre til nok en kollega i sykepleien, Margrethe Holstad. Verre og verre!

Foreldreaksjon for tryggere Åsveg

Busstilbudet til og fra Kringler/Slattum skole er bare gratis for elever som har mer enn fire kilometer skoleveg. Dette er langt for våre små, som må gå eller sykle, sier foreldre i Kringler/Slattum krets. — Helt uførlig er det heller ikke på den sterkt trafikkerte Åsvegen. Etter kommunens planer er en gang- og sykkelveg fra Høybråten til Langerud gitt en alt for lav prioritet.

Foreldreforeningen har samlet underskrifter til støtte for sin aksjon, og oversendt disse til ordføreren med bønn om en høyere prioritering av en gang- og sykkelveg på denne strekningen.

Foreldreaksjonen har sin bakgrunn i at Åsvegen etter hvert er blitt en hovedtrafikkåre gjennom bygda, og at trafikkmengden har økt betydelig de siste årene. Dette gjør seg spesielt gjeldende for strekningen fra Langerud og sydover, der trafikken over Hombledalen kommer som tillegg til all trafikk ellers fra Åsvegen og Maurra.

Åsvegen er i så å si hele sin lengde belagt med hastighetsbegrensning på 60 km/t. Men det påstås at mindre enn fem prosent av trafikantene overholder denne fartsgrensen. For elever ved Kringler/Slattum skole er det ikke fri skoleskyss fra Langerud og sydover, da hele denne strekningen ligger under firekilometers-grensen. Enda verre er det de to kilometrene syd for skolen, der det i det hele tatt

ikke er mulig å få bussforbindelse til de aktuelle skoletidene nå.

I de siste årene har det skjedd flere alvorlige ulykker på denne strekningen av Åsvegen. I sin henvendelse til kommunen ønsker foreldrene ved Kringler/Slattum skole å henlede oppmerksomheten på de farlige forhold for mange trafikanter langs Åsvegen. Det anmodes i denne forbindelse om at planene for utbygging av gang- og sykkelveger i kommunen må bli revidert, slik at Åsvegen kan bli gitt en høyere prioritet.

ROB

— «Å skatte eller ikke skatte . . . !

Formannskapet har enstemmig godkjent det framlagte forslag til vedtekter for Øvre Romerike Avfallselskap, dog med forbehold om at punktet om beskatning av selskapet skal utgå. Her sto det opprinnelig at de deltakende kommuner skulle anmodes om ikke å beskatte selskapet for hverken inntekt eller formue!

Kanskje var det en personlig ønskesituasjon som i et lyst øyeblikk hadde ført til at dette punktet var kommet med. Men så kom skatte-loven og sa noe annet.

ROB

— Vi føler oss ikke så veldig trygge i trafikken på skolevegen vår, sier Jan Arne, Nina og Janette.

GARASJE- OG LAGERBYGGET I BAHUS TAR FORM

Råbygget for kommunens garasje- og lagerbygg er nå for lengst under tak, og når dette leses vil nok husets eksteriør se noenlunde slik ut som det kommer til å være. Bygget skal for-

uten garasjer og lagerplass også gi rom for en velferdsenhet for de ansatte. Det er likeledes forutsetningen at kommunens brannvesen skal komme i tilknytning til det samme bygget.

KUNSTGALLERI ÅPNET I MAURA

«Solveigs Mini Galleri» heter et kunstgalleri som Solveig Løffler har åpnet i tilknytning til sin «Boutique» i Maura sentrum. Som navnet tilsier, er galleriet heller lite i omfang, uten at dette forhindrer at det likevel kan presentere kvalitetsmessig god kunst.

Første utstillere er nannestadmaleren Ole Vollaug og billedhuggeren Ervin Løffler. Denne utstillingen, som omfatter både arbeider for salg og utlånte verker, varte til 3. november. Den vil senere bli avløst av nye utstillere. ROB

Solveig Løffler med et utvalg av utstilte arbeider av maleren Ola Vollaug og billedhuggeren Ervin Løffler.

Ragnvalg Kjærstad, lastebileier og pensjonist, i ferd med sandkjøring på byggeplassen.

Byggearbeidene pågår ved Løken skole

Grunnarbeidene ved Løken skole pågår for fullt, og når dette leses er det forhåpentligvis enda mer synlige resultater av et nytt skolebygg. Våre bilder er fra arbeidene med støyping av såling og utskifting av masse. G.N.

ELEVER UTTALER SEG OM BARNEIDRETT

Etter godkjenning fra skolestyret har amanuensis Tore Nilsen ved Idretts-høyskolen hatt gående en intervjuundersøkelse om barneidrett i femte, sjette og syvende klassetrinn i skolene i bygda. I undersøkelsen blir elevene stilt en rekke spørsmål om deres idrettslige aktiviteter, hvordan de liker seg på skolen, om de blir plaget på skolen, samt spørsmål om deres syn på idrett for barn og unge. ROB

Støyping av grunnmur pågår.

OST ER GOD MAT!

— Ost er adskillig mer enn den vanlige brunosten og nøkkelosten som gjennom generasjoner har vært standardutstyr til frokostbordet, sier Mona Lisa Lillesteth fra Norske Meieriers Salgssentral, der hun deler ut smaksprøver på en uendelighet av velsmakende foredlede melkepro-

dukter under Sanitetsforeningens høstmøte i Kommunehuset.

Og selv om det ble uttrykt visse reserverasjoner ovenfor typen gamalost, var det ellers stor enighet blant de om lag 115 frammøtte om at dette var saker som smakte!

ROB

Smaksprøver på forskjellige oster blir demonstrert.

KUNSTUTSTILLING I KOMMUNEHUSET

Janitsjarkorpsets støtteforening sto bak en utstilling i Kommunehuset i oktober, der det ble vist bilder av maleren Truls Dahl og treskjærerarbeider av Kåre Morud. Vi ser her

Olav Kjensbekk fra korpsets støtteforening sammen med kunsthandler Pål Rinholm og et lite utvalg av de utstilte maleriene.

ROB

Slik lakker det —

Nå lyser det i kjeller'n hos'n Markus bort på Bø, og tel glaset hennes Turid er det ferske spår i snø. Men over Elsjøhøgda og Snellingen og her fell lyset frå ei stjerne som ser oss der vi er.

Du Kjetil, ta frå veggen ned din sprukne mandolin og klonk di ungdoms vise om kjerlighet og vin. Så synger vi om lys og vår og netter uten nød. —
— Nå bleikner stjerna Kjetil, tel natta blir det snø. —

Ta på deg frakken Markus og stig i kjeller'n ned om det er gjær i spriten din så kjem det ingen ve'. Vi skåler tel vi snøvler og sovner under bord i lyset frå den stjerna som ser oss her i nord.

Slik lakker det mot solehvern, snart første steg er tatt. Mot sjelens mjuke dunlag slår bølgeslag i natt fra glaset hennes Turid, frå stakkar'n bortpå Bø. Og stjerna over åsen her ska aldri, aldri dø. —

(Anonym, konsentrert folkelivsskildring, spesielt for Bygdespeilet)

SPEIDERKONKURRANSE I MAURA

Romerike krets av Norges Speiderforbund arrangerte i oktober en kretskonkurranse for speidere i alderen 10—15 år. Speiderne konkurrerte patruljevise, og hele 36 patruljer fra hele Romerike deltok. Nannestad I Speidergruppe hadde ansvaret for opplegget. Lørdag møtte speiderne opp ved Bjerke Velhus, og la i veg i ei løype nordover åsen, der det var innlagt en rekke konkurransemomenter.

Ved Honsjøen var det overnatting i telt. Mørket falt tidlig på, men bålene lyste mellom trærne, og jenter og gutter var i storform og hygget seg med god mat og gode historier.

Søndag gikk turen til fots ned til bygda igjen. Slitne og våte, men fortsatt blide, kom de i mål ved Velhuset i tur og orden.

Resultatene av konkurransen ble således:

1. Falk, 1. Lørenskog 183 poeng, 2. Haug, 1. Lørenskog 181 poeng, 3. Rev, Lørenskog 3 179½ poeng, 4. Elg, 1. Slattum 177 poeng, 4. Rådyr, 1. Slattum 177 poeng, 6. Ekorn, 1. Slattum 176½ poeng, 7. Rev, 1. Slattum 176 poeng, 8. Atomas, Nannestad 175 poeng, 9. Tiur, Nannestad I 170½ poeng og nr. 10. Bjørn, 1. Nitedal 161½ poeng. ROB

Været var ikke det beste, men det gjorde ikke så mye, sier Siv Irene Vollaug (11), Tone Vollaug (13) og Liv Marie Slemdal (11) etter avsluttet patrulje.

467 000 kroner i statstilskudd til sosialtjeneste

Kommunestyret har i samsvar med innstilling fra sosialstyret disponert årets statstilskudd til sosialtjenestene. Totalt er tilskuddet på 467 500 kroner, og dette blir fordelt med 200 000 kroner for styrking av sosialadministrasjonen, 96 000 kroner til sosiale hjelpetiltak, og 171 500 kroner til utbygging av den kommunale eldreomsorgen.

Beløpet til sosialadministrasjonen på 200 000 kroner går med til lønn og skyss, og dette dekker merutgifter som kommunen fikk i forbindelse med oppfylging av departementets

minstekrav til bemanning av sosialkontoret.

Tilskuddet til sosiale hjelpetiltak fordeler seg med 20 000 kroner til bidrag til bolig, 20 000 kroner til andre lån, 20 000 kroner til forebyggende tiltak, 20 000 kroner til anbringelse/forvaring, og 16 000 kroner som tilskudd til private daginstitusjoner.

Tilskuddet til eldreomsorgen, totalt på 171 500 kroner, vil bli fordelt med 30 000 kroner til betaling for opphold i institusjon og 15 000 kroner til velferdstiltak. Ut over dette vil 126 500 kroner av statsmidlene bli stilt til sosialstyrets disposisjon. Det forutsettes her at sosialstyret innen årets utgang skal legge fram for formannskapet en orientering om hva beløpet er brukt til. ROB

Gullkonfirmanter samles

NANNESTAD

I Nannestad kirke var det et konfirmanttreff, der det etter gudstjeneste i kirken var hyggelig samvær i menighetssalen i det gamle kommunehuset. Bildet er derfra, og det viser «gullkonfirmanterne» Thomas Ruud, Jens Røtterud og Lars Kaxrud. Så følger Hans Laache, Magnus Engelstad, Erling Ruud og Martin Lyshaug. Foran Olga Berntsen, Amanda Nilsn, Astrid Sandberg, Inger Laache Muller og Gunda Kilde.

ROB

BJERKE

Og så var det konfirmantsamling i Bjerke kirke, der konfirmanterne fra Stensgård og Bjerke møttes etter 50 år. Først var det her gudstjeneste i kirken, så et hyggelig samvær i menighetshuset Betel. Vi ser her «gullkonfirmanterne» samlet. Øverst Ragnar Fjeldberg, Hans Østli, Hilmar Hansen, Jens Westby, Johan Rønnes, Osvold Sandvold og res.kap. Iver Granerud. Foran Ruth Andersen, Magnhild Stensrud, Berthe Rødsrud, Karen Åsheim, Ingeborg Nordahl og Magnus Slettum.

ROB

Velkommen til kirke!

BJØRKE KIRKE

18/11 kl. 11.00	— Høymesse. Nattverd	Granerud
2/12 kl. 11.00	— Høymesse	Haus
16/12 kl. 19.00	— Vi synger julen inn	Granerud
24/12 kl. 14.30	— Familiegudstjeneste	Granerud
26/12 kl. 11.00	— Høytidsgudstjeneste	Granerud
1/1 kl. 11.00	— Høymesse	Haus
13/1 kl. 11.00	— Høymesse. Nattverd	Granerud
27/1 kl. 11.00	— Familiegudstjeneste	Granerud
3/2 kl. 11.00	— Høymesse	Granerud

HOLTER KIRKE

18/11 kl. 19.00	— Aftensang	Granerud med flere
25/11 kl. 11.00	— Høymesse. Nattverd	Granerud
2/12 kl. 19.00	— Advept i ord og toner	Granerud
9/12 kl. 11.00	— Høymesse	Haus
16/12 kl. 17.00	— Vi synger julen inn	Granerud
24/12 kl. 16.00	— Familiegudstjeneste	Granerud
25/12 kl. 11.00	— Høytidsgudstjeneste	Granerud
31/12 kl. 23.15	— Midnattsgudstjeneste	Granerud
6/1 kl. 11.00	— Høymesse. Nattverd	Haus
20/1 kl. 11.00	— Familiegudstjeneste	Granerud
3/2 kl. 19.00	— Aftensang	Granerud
10/2 kl. 11.00	— Høymesse. Nattverd	Haus

NANNESTAD KIRKE

25/11 kl. 11.00	— Høymesse. Nattverd	Haus
2/11 kl. 18.00	— Lysmesse	Haus
9/12 kl. 11.00	— Høymesse	Granerud
16/12 kl. 19.00	— Vi synger julen inn	Haus
24/12 kl. 16.00	— Familiegudstjeneste	Haus
25/12 kl. 11.00	— Høytidsgudstjeneste	Haus
31/12 kl. 23.15	— Midnattsgudstjeneste	Haus
6/1 kl. 11.00	— Høymesse. Nattverd	Granerud
20/1 kl. 11.00	— Familiegudstjeneste	Haus
3/2 kl. 19.00	— Aftensang	Haus
10/2 kl. 11.00	— Høymesse. Nattverd	Granerud

STENSGÅRD KIRKE

2/12 kl. 11.00	— Høymesse. Nattverd	Granerud
9/12 kl. 00.00	— Vi synger julen inn	Haus
24/12 kl. 14.30	— Familiegudstjeneste	Haus
26/12 kl. 11.00	— Høytidsgudstjeneste	Haus
1/1 kl. 11.00	— Høymesse	Granerud
13/1 kl. 11.00	— Høymesse. Nattverd	Haus
27/1 kl. 11.00	— Familiegudstjeneste	Haus
3/2 kl. 11.00	— Høymesse	Haus

NANNESTAD SYKEHJEM

25/1 kl. 16.00	— Andakt med nattverd	Haus
9/12 kl. 16.00	— Andakt	Granerud
23/12 kl. 11.00	— Høymesse	Haus

FAGERLI SYKEHUS OG HAUEN GÅRD

23/12 kl. 00.00	— Andakt	Granerud
-----------------	----------	----------

NANNESTAD PRESTEGÅRD

6/1 kl. 18.00	— Helligtrekongersfest	Granerud
---------------	------------------------	----------

HOLTER

Den 6. oktober i 1929 ble 14 jenter og 14 gutter konfirmert i Holter kirke av res. kap. Christie.

Den 9. september i år møttes igjen 14 av disse konfirmanterne. Fra mange kanter hadde de funnet veien for å være sammen noen stutte timer, — 50 år etter.

Vi nevner her gullkonfirmanterne fortløpene fra venstre. I parentes tar vi med bosted og for damenes vedkommende også giftenavnet.

Fra venstre står: Sigrd Elise Nilsen (Rustad, Åsen), Hans Georg Haugerud (Oslo), Karen Aslaug Hansen (Birketvedt, Arendal), Dagny Elise Rud (Løvs, Oslo), Fridtjof Vilhelm Johansen (Nannestad), Jenny Astrid Hveem (Bergli, Eidsvoll), Karen Mathea Holter (Nordby, Oslo), Hans Lorang Rovold (Holter), Alma Kristine Løvs (Strandseter, Kongsvinger), Astrid Mathilde Halvorsen, (Edseth, Holter), Ove Harstad (Holter), Magnhild Johanne Trondrud (Stråberg, Åsen), Anne Marie Slemdal (Kalbakk, Sør-Odal) og Ingrid Alice Oserud (Åsen). Bakerst til høyre står res.kap. Iver Granerud.

H.Ø.

Lagkaptein Ole-Ragnar Skredderberget mottar vinnerpokalen for mesterskapet.

Bjerkes miniputter nannestadmestere

Bjerke idrettslags miniputter i fotball sikret seg årets nannestadmesterskap. Etter innledende kamper med seier over Nannestad I, Holter II og Åsen, ble det 4—0-seier over Holter I i finalen. Alt i alt har Bjerkes miniputter spilt 29 kamper i år. Derav er 21 vunnet, tre uavgjort og fem tapt. Spillerne på årets vinnerlag var Ole-Ragnar Skredderberget, Frank Stokke, Remi

Westli, John Korsmo, Erik Lunde, Halvor Johansen, Gjermund Lindberg, Ståle Fuglem, Roy-Egil Skredderberget, Terje Korsmo, Tom Morud, Ketil Bystrom, Frode Kolpus og Øystein Johansen. **ROB**

Pågang på industritomter

Det er fortsatt flere bedrifter som er interessert i å sikre seg tomter innen det påtenkte industrifeltet på Koppe-
rudmoen i Maura. Formannskapet har således gitt nye tilsagn om tomter til tre forskjellige bedrifter, alle fra bygda.

Nannestad Maskin og Landbruks-service søker om tomt på åtte mål, der det planlegges bygg på 600 kvm. Serata Pizzafabrikk a/s søker om en tomt på tre mål, og Randby Lompefabrikk om et areale på samme størrelse.

Størrelse og salgsbetingelser vil bli drøftet nærmere når reguleringsplan med vedtekter for stedet foreligger. **ROB**

FOTOKLUBB STARTET I HOLTER

Tore Nyholt og Peder Galten i Holter har tatt initiativ til en fotoklubb. De to initiativtakerne håper nå på henvendelser fra alle fotointeresserte i hele bygda slik at en kan få en peiling på oppslutningen. Etter hvert som klubben får konstituert seg og kommer i gang med forskjellige aktiviteter, vil dette tiltaket gå inn som en del av bygdas samlede aktivitetstilbud. Fotografering er en fin og interessant hobby, men som med dagens utstyr krever et visst innblikk i finessene. Her vil alle interesserte etter hvert få anledning til å lære, og til å treffe hverandre i et faglig miljø. Derfor til alle fotointeresserte; ta kontakt med en av initiativtakerne, og bli med på tiltaket! **H.Ø.**

Håndarbeidets mester

Klara Fjeldberg med et lite utvalg av sine håndarbeider.

I Snekkerstua i Melbyen bor det en dame som er en mester i sitt fag. Hun behersker virkelig kunsten å brodere. Ikke mindre enn 10 duker i Hardangersøm har hun brodert, og alle som har sett slik søm skjønner hvor mye arbeide dette er. Nå for tiden går det mest i hekling, der det er blitt hele syv store duker, pluss brikker av forskjellige slag. Når en kommer inn i dette hjemmet må en beundre de mange håndarbeidene en ser av forskjellig slag. På spørsmål om hun ikke blir trøtt i øynene av alt dette arbeidet, svarer hun at hun jo bare er 87 år og frisk og rørig!

Klara Fjeldberg er en blid og kose-
lig dame. Hun kom til Snekkerstua i fireårsalderen, og har bodd der siden. Samme stua bodde for øvrig hennes bestefar i også, så den har nok stått der en stund.

— Det meste av det som Klara har

laget gjennom tidene blir gitt bort, sier hun, — det være seg til bursdags-
presenter og til basarer. **E. L. H.**

Holters smågutter best i nabolagsturnering i fotball

Høstens nabolagsturnering i fotball for smågutter ble vunnet av Holter IF, som dermed sikret seg den oppsattte premie fra firma Chr. Kaxrud.

I pulje 1 ble det i de innledende kamper følgende poengfordeling:
Nannestad 3, Sand 2, Bjerke 1.

Og i pulje 2 ble det slik:
Holter 4, Hurdal 1, Dal 1.

I finalen slo Holters smågutter sine motstandere fra Nannestad med 2—1, og de ble dermed turneringens vinnere.

Kvartalet STORE spørsmål:

— HVA ER UVITENHET EN GROS?
— 144 NANNESTADSOKNINGER!

JUL E. NISSEN
amatørfilsof

Kommuneansatte på skolebenken. Vi ser verneombudene Enok H. Bakke, Bjørg Thomassen, Leif Hoff, Arvid Ludvigsen og forkvinne i arbeidsutvalget Ruth Nyholt. Det hele overvåkes av studielederne Gerd Sæten og Arne Saga.

Kommuneansatte på arbeidsmiljøkurs

«Bedriften» Nannestad kommune holdt i oktober et grunnkurs i arbeidsmiljø på 40 timer for kommunens verneombud og medlemmer av arbeidsmiljøutvalget. Kommunen som arbeidsplass er i dag inndelt i 13 verneområder. Arbeidsmiljøutvalget har 10 medlemmer, fem valgt av kommunestyret og fem av de ansatte. Opplæringen i grunnkurset omfattet temaer i miljø, ergonomi, støy, belysning, klima, kjemiske helsefarer, ar-

beid med mening, ulykker og praktisk verne- og miljøarbeid. I tillegg ble det gitt orienteringer om arbeidsmiljøloven. Som et ledd i opplæringen var deltakerne også ute på en arbeidsplassundersøkelse, der hovedhensikten var at deltakerne skulle bruke det de hadde lært til å kunne oppdage eller påvise eventuelle feil, mangler eller farer på arbeidsplassene.

ROB

FÅR GJERDRUM OG NANNESTAD HVER SIN DISTRIKTSLEGE?

Kommunestyret har enstemmig anbefalt at Gjerdrum blir skilt ut som eget legedistrikt. Som kjent har Nannestad legedistrikt hittil omfattet begge kommunene. I statsbudsjettet for innværende år er det imidlertid vedtatt å opprette en stilling til som distriktslege i disse kommunene, hvilket har aktualisert spørsmålet om en distriktslege til hver. Vårt kommunestyre har videre uttalt at dersom en slik deling ikke blir gjennomført, vil det bli godtatt at den nye distriktslegen etablerer sin virksomhet i Gjerdrum.

Legesituasjonen i bygda vår er for tiden fire leger på 7600 innbyggere, men av disse er det bare to som deltar i vaktordningene. I Gjerdrum er det kun en lege, og denne skal betjene

3100 mennesker. Det må dermed fastslås at vår nabokommune har den dårligste legedekningen, hvilket vanskeliggjør en argumentasjon for at også denne «tilleggslegen» skal plasseres i vår kommune.

Dersom den nye distriktslegen også skulle plasseres her, måtte kommunen sørge for bolig og kontor. Nå er det enkelte som hevder at den nåværende plassering av distriktslegen helt på grensen mot Gjerdrum i virkeligheten gjør at nær sagt alle avstander, så vel fra sentrum som ytterkant, taler til Gjerdrums fordel. Men dette ble ikke tillagt vekt i kommunestyrets behandling av saken.

Legespørsmålet skal avgjøres av sentrale myndigheter.

ROB

Distriktslegebolig og kontor i Holter fra en noe uvanlig synsvinkel.

FIN HUND MED STASELIG NAVN

«Milimartin Moving Fire», til daglig lydende navnet «Monty», er en ung herremann av arten brun mellompud- del. Foruten å være en meget vakker

selskaps- og hyggehund, har den allerede flere ganger gjort seg til beste representant for sin rase og vunnet landsomfattende show for våre firbente venner. «Monty» eies av Grette og Odd Johansen i Moreppen, og vi ser her den gjeve dog sammen med sin daglige matmor.

ROB

KONSESJONSSAKER

Kommunestyret har anbefalt at kommunen selv gis konsesjon for kjøp av eiendommen Nordbyåsen ved Finstad i Holter. Eiendommen, som er skogbevokst, er på 20 mål. For flere år siden ble det inngått en avtale mellom kommunen og Pål Nordby om et makeskifte. Et dyrket areal på 12 mål som kommunen eide skulle overdras som tilleggsjord, mens kommunen skulle få disse 20 mål med skoggrunn til utbyggingsformål. Parsellen ligger i tilknytning til den vedtatte arealdisponeringsplan for utbyggingsområdet i Holter.

Videre har kommunestyret anbefalt konsesjon til Sunniva L. A. Randberg og Erling Odden fra Eidsvoll for kjøp av en eiendom på åtte mål nær Finstad skole. Selger er Bergljot Koop's dødsbo, og kjøpesum er oppgitt til 290 000 kroner. Eiendommen består av fem mål innmark og tre mål hage og gårdsplass.

ROB

FUNNET

Denne gjenstanden er funnet ved Holter kirke. Den ser ut til å være laget av einer, festet sammen med en treplugg og påsvidd bokstavene S O M. Eierne kan få den tilbake ved henvendelse til Løken skole.

G.N.

HJELPEKORPSET ER I DRIFT

Nannestad Røde Kors Hjelpekorpset er etablert og i full drift. Korpset skal blant annet gjøre tjeneste ved større idrettsarrangementer, stå for transport av handikappede, og holde opplæring i livreddende førstehjelp. Med sin organisasjon vil korpset utgjøre en betydelig styrking av den lokale katastrofeberedskap.

— Vi får stadig nye medlemmer, sier korpssjef Erik Wibe. — Foreløpig har vi lagt vekt på å bygge opp et organisasjonsapparat og sikre korpsets økonomi. Vi regner med at etableringskostnadene løper opp i 30 000 kroner. Inkludert i dette er en beredskapsbil med nødvendig utstyr.

— Hva har korpset av materiell?

— Vi har fått en bra mannskaps/ambulansesvogn, som tidligere var i bruk i Nittedal Hjelpekorpset. Den er utstyrt med de nødvendige hjelpemidler for livreddende førstehjelp, blant annet oxygenapparat, sugesapparat, infusjonsutstyr og sykebærer. Vi disponerer ellers tilfredsstillende lokaler i Holter, hvor vi også har samlet vårt materiell.

— Hvorledes er korpsets organisasjon?

— Selv er jeg korpssleder, med Per Arne Engebretsen som administrativ leder og Ingor Rottem som operativ leder. I styret for øvrig finner en Steinar Næss og Randi Eldøy, med vararene Tore Johan Granlund og Gro Wibe.

— Hva med behovet for et hjelpekorpset i Nannestad?

— Vi mener det er et eksakt behov. Et hjelpekorpset vil kunne gi sanitets-tjenester ved større arrangementer av forskjellig slag. Denne tjenesten har før vært ivaretatt av korpset fra våre nabokommuner, men etter hvert har

Korpsets ambulansesvogn er velutstyrt.

disse fått så mange oppgaver at de ikke er i stand til å yte den ønskelige assistanse utover sitt eget distrikt. Dessuten vil vi utgjøre en beredskapsgruppe, som kan bli benyttet til etter-søkningsoppgaver og som ren førstehjelpsomhet. Ikke minst den økende trafikken så vel til lands som i lufta her i distriktet tilsier at det er behov for en slik beredskapsgruppe i form av et hjelpekorpset, sier korpssleder Erik Wibe.

rob

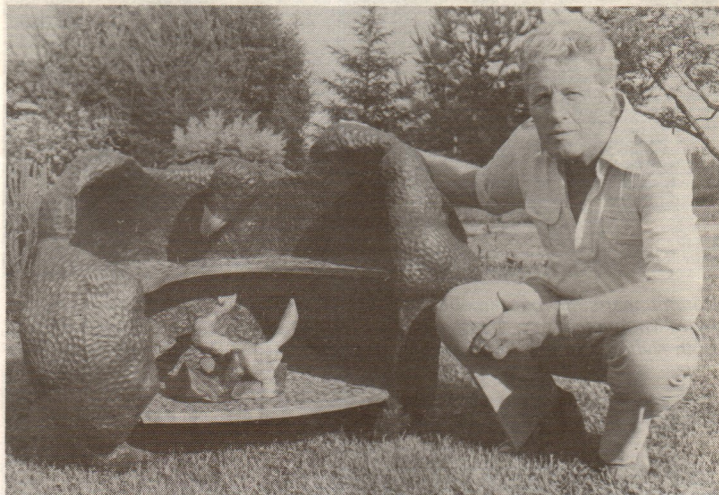

Korpset i funksjon, med egen bil og fullt mannskap.

Fylkesvalget i Akershus

	Ant. stemmer	Prosent	Endring
Arbeiderpartiet	63 436	33,6	+ 2,3
Høyre	73 235	38,8	+ 6,5
Senterpartiet	12 010	6,4	+ 2,6
Kristelig Folkeparti	10 558	5,6	+ 1,5
Venstre	10 516	5,6	+ 1,8
Det nye Folkepartiet	1 708	0,9	+ 1,8
Fremskrittspartiet	6 934	3,7	+ 1,2
Sosialistisk Venstreparti	9 409	5,0	+ 0,6
NKP	739	0,4	
RV	1		
	188 546		

NY UTVEKSTREKORD?

Dersom det først skal konkurreres om den største kota som er funnet i Nannestad, vil Jan Millå være med. Eller er det noen som har sett eller har en større? E.L.H.

Riksveiplanene i Holter på is for ubestemt tid

Neppe aktuelt med riksvei 120 som avlastningsveg for Gardermoen

For få år siden opererte Vegvesenet i Akershus med planer om en fullstendig omlegging av riksvei 120 i Holter. Det det den gang var snakk om, var å føre riksvei 120 over på Åsveien fra Finstad fram til Eltonåsen. Herfra skulle det legges en ny parsell som skulle komme igjen på nåværende riksvei 120 omtrent midtveis mellom Holter kirke og Austaddalen.

Men det har vært stille om disse planene i lengre tid, og Bygdespeilet har spurt Vegvesenet i Akershus om hvorfor.

Her får vi opplyst at planene fortsatt eksisterer, men er lagt på is på ubestemt tid. Den eneste muligheten for at denne parsellen skal kunne påbegynnes i løpet av de nærmeste årene, er om andre veiprosjekter ikke skulle komme i gang, slik at penger kan overføres. På veikontoret blir det imidlertid opplyst at det er meget lite sannsynlig at dette kommer til å skje.

Veiplanene hadde for så vidt en viss forbindelse med planlagt utbygging på Gardermoen. En tid var det snakk om at Gardermoen skulle bli storflyplass for Østlandsområdet, og Vegvesenet var i denne forbindelse interessert i å oppruste riksvei 120 som en avlastningsvei for Gardermoen.

Gardermoen-planene ble imidlertid lagt på is, og altså veiplanene for riksvei 120 med dem. Nå er det igjen visse planer om en opprustning av Gardermoen og overføring av mer trafikk dit fra Fornebu. Ved veikontoret blir det opplyst at dette ikke lenger har samme innvirkning på planene for riksvei 120. Dette henger sammen med at motorveien i mellom-

tiden har kommet lenger nordover på Romerike. Nå er all trafikk til Gardermoen ført på den nye motorveiparsellen utenom Jessheim, og det er ikke lenger like aktuelt å føre deler av flyplasstrafikken gjennom Nannestad. hk

Emma Hjorths Hjem får byggetomt nær Sykehjemmet

Formannskapet vedtok i mars 1978 at det skulle tilbys Emma Hjorths Hjem en tomt for oppføring av en bolig i nærheten av Sykehjemmet. Boligen skal nyttes som hjem for de pasienter som tidligere var ved Skjennum gård, der virksomheten vil bli nedlagt. Kommunens tilbud ble godkjent av Emma Hjorths Hjem, og saken ble oversendt til fylket.

Nå har det senere vist seg at den tilbudte tomta vil bli for liten til det planlagte bygget. Dette skyldes vesentlig at det rundt tomta skal være et vegetasjonsbelte på 25 meter. Etter et samarbeide mellom teknisk etat og byggets arkitekt er det oppnådd enighet om en forskyvning av den antydte tomta. Formannskapet har godtatt at den nye tomta, som blir liggende parallelt med trygdeboligene, skal tilbys Emma Hjorths Hjem. Prisen for tomta er fastsatt til kr. 5,50 pr. kvm. I tillegg skal det betales 50 000 kroner som andel av utgifter til veg og kloakk fram til tomtgrunnen. ROB

Janitsjar'en har gledet oss i 20 år!

Det vanket mange blomster under jubileumsfeiringen.

Nannestad Janitsjarkorps har gjennom 20 år gledet alle med sin musikk. Som bygdas representasjonskorps har det da også blitt mange oppgaver i årenes løp, så vel innenbygds som utenbygds. Når nå korpset rundet 20 år, var det klart at dette måtte markeres skikkelig. Dette fant sted ved en konsert og etterfølgende jubileumsmiddag i kommunehuset.

Janitsjarkorpset er blitt et begrep i bygda, og dets plass som en skapende kulturfaktor i lokalsamfunnet burde det ikke være noen tvil om. Først og fremst gjelder dette den utøvende musikk ved nær sagt alle slags arrangementer. Derneft har korpset i form av konserter og arrangementer ellers bragt også andre musikkutøvere hit. På den motsatte side har korpset vært en fin representant ved tilsvarende arrangementer utenfor bygdas grenser. Sist, men ikke minst, har korpset hatt og har den aller største betydning for musikkinteressen, musikkopplæringen og aktivisering av så vel unge som eldre. Ved sin side, til å organisere både økonomiske og praktiske oppgaver, har korpset en egen støtteforening.

Ved jubileumsfeiringen ble det mange overrekkelser av blomster, gaver og anerkjennende ord. Ikke minst ble dette korpsets dirigent og instruktør gjennom mange år, Gudmund Finnbråten, til del. Jubileet ble en verdig markering av korpsets virke i bygda gjennom 20 år. **ROB**

Takk for utmerket arbeide gjennom 20 år, sier korpset formann Bjørn Kringler til dirigent Gudmund Finnbråten. I bakgrunnen øvrige musikanter som har vært med siden starten.

Mens vi venter på lysere tider!

Hagelaget, som vel har sin mest hektiske sesong sommerstid, ligger heller ikke i dvale om snø og kulde setter stopp for de utendørs sysler. Her fra

et møte i Bjerke Velhus i oktober måned, der det blant annet ble holdt sakkyndig orienteringer om formoring og stell av stueplanter. **ROB**

Arkivbilde av Nannestad Janitsjarkorps fra noen år tilbake.

ØRRF:

Et interkommunalt aktivitets-tilbud til de funksjonshemmede

Øvre Romerike Fritidsklubb for funksjonshemmede er en klubb for fysisk funksjonshemmede fra Gjerdrum, Nes, Ullensaker, Nannestad, Hurdal og Eidsvoll.

Den drives økonomisk interkommunalt, og styres av de funksjonshemmede selv — et valgt styre med ansatt fritidsleder. Fritidslederen er knyttet til Eidsvoll kulturkontor, he-

ter Jorun Vikan Leithe, og har kontortid hver torsdag fra kl. 10.00 til 14.00.

Klubbens formål er å fremme tilbud om aktiviserings- og trivselstiltak for de fysisk funksjonshemmede fra de seks samarbeidende kommuner. Det arrangeres teaterturer, weekenturer, gruppeaktiviteter, hobbykvelder, samt klubbkveld en gang pr. måned.

Til alle aktiviteter i klubbens regi blir det ordnet med transport.

Klubben startet opp med hobbykvelder på «Lykkebo», Jessheim, 3. oktober. Hver annen onsdag fram til jul vil det bli hobbykveld. Det vil bli tilbud om følgende hobbyaktiviteter: Modellbygging, macrame, hekling osv. samt at klubben vil forsøke å starte en visegruppe, samtalegruppe samt mye annet.

Fritidsleder Jorun Vikan Leithe opplyser at klubben har registrert 155 funksjonshemmede, men sier hun, vi når dessverre ikke fram til alle. På grunn av taushetsplikt i både statlige og kommunale organer får vi dessverre liten hjelp til registrering av funksjonshemmede fra den kanten. De som er interessert nå derfor selv

melde seg hos oss og det er god plass, sier fritidslederen og presiserer — klubben er åpen for alle fysisk funksjonshemmede, også de uten noe synlig handicap.

For interesserte, kontakt fritidsleder Jorun Vikan Leithe, kontortid Eidsvoll kulturkontor hver torsdag kl. 10—14, tlf. 76 40 10, privat 97 02 29. Styret som består av følgende kan også kontaktes:

Formann: Bjørg Nyjordet, Nannestad, tlf. 99 74 09.

Nestformann: Hans Dahl, Hurdal, tlf. 76 73 25.

Styremedlemmer: Aslaug Bøtun, Eidsvoll, Grethe Smidt, Ullensaker, Hans Martin Skogheim, Nes, tlf. 90 96 33, Ingrid Kristiansen, Gjerdrum, tlf. 99 06 35.

CHARMERENDE FIRKLØVER

Under Barnas Dag, som ble markert til forskjellige tider i Maura, Midtbygda og Holter, var det svært mange av barna som stilte i de forunderligste og mest varierende kostymer. Hvem som var finest er det vanskelig å si, og vi skal heller ikke ta opp dette spørsmålet her. Men vår fotograf falt så fullstendig for dette firkløveret som ble observert utenfor Maura skole. Det var noe så spesielt charmerende med disse tre utklede «kaninene» og lille «gamlemor» i forgrunnen, der de hadde et smil til overs for alle deltakere i Barnas Dag og alle som ellers fant vegen til Maura skole for å angi sin stemme i kommunevalget.

ROB

Melding fra Kringler/Slattum biblioteksfilial

Åpningstiden er flyttet fra fredag til mandag med åpningstider som før altså kl. 17.00—20.00.

Filialbestyrer Gerd Nilsen ønsker lånerne hjertelig velkommen til den nye lånedag.

Vararepresentanter til kommunestyret

Samtlige representanter til kommunestyret vil finnes avbildet på annet sted i dette Bygdespeilet. Men også vararepresentantene skal her nevnes, og disse er følgende:

Det norske Arbeiderparti:

Arne Statle, Astrid Solberg, Bjørn Arnesen, Asbjørn Breili, Stein Årseth, Olav Langørgen, Gerd Nilsen, Rolf Næss, Ole Bekkevar, Aud Røtterud, Inger Berntsen, Berit Våge, Tor Magne Ingvaldsen, Helge Ege, Olaf Sollien, Karin Akselsen, Gerd Sæten, Åse Flatland, Jens Martinsen og Sverre Bjørndal.

Høyre:

Karl Kristoffer Nordby, Trygve Aas, Per Egil Kirknes, Bjørg Tangen,

Sigrid Aamold, Inger-Lise Holter, Ludvik Eek, Kari Johansen, Erik Rustad og Hans A. Fjeldby.

Senterpartiet:

Cato Sand, Ivar Opsahl, Olaf Lund, Eva Engelsrud, Ranghild Egum, Egil Bjerke, Karen Haga og Rolf Myhrer.

Kristelig Folkeparti:

Torstein Sikveland, Harald Slattum, Bjarne Tangen, Egil Tomtsveen og Pål Hvattum.

Venstre:

Eirik Nord, Maria Sørgerd og Melvin Bergheim.

Sosialistisk Venstreparti:

Aase Waksvik, Gunnar Ruste og Rigmor Pynten. ROB

VIKTIGE TELEFONNUMMER

AMBULANSE	70 55 70
Øyeblikkelig hjelp	000
Lege Andersen	99 71 88
Lege Johansen	99 90 85
Lege Habberstad	99 72 09
Lege Sagen	99 72 88
BRANN	97 84 50

Gratulerer med femtedivisjon!

Her er det nå så kjente Holterlaget, som på 22 kamper har tatt 41 poeng av 44 mulige. Det vil si at laget har en statistikk på 20 vunne kamper, en

uavgjort og ett eneste tap i løpet av seriesesongen! Neste år spiller laget i femtedivisjon, blant annet sammen med Nannestad IL. Kanskje vil vi

dermed få se og oppleve noe av spenningen i de gamle gode lokaloppgjørene igjen?

G.N.

Forreste rekke fra venstre: Odd Arild Halvorsen, Audun Næss, Geir Østby, Morten Jensen, Gaute Bakken, Hans Østby. Bakerste rekke fra venstre: Svein Pellerud, Jan Torkildsen, Tore Hushagen, Trond Fossum (trener), Harald Snyen, Svein Åge Nygård, Vidar Bekkevar, Jan Grønlien, Dag Trondrud, Per Østerud, Kåre Fossum.